

Gorzów Wlkp., dnia 07.06.2023r.

SKO.Go/450-Sz.M./1129/22

Decyzja
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Gorzowie Wielkopolskim
Kolegium w składzie orzekającym:
Przewodniczący: Michał Szymankiewicz (spr.)
Członkowie: Paweł Pluciński
Aneta Mielcarek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 07.06.2023 r. odwołania Agnieszki Boruta i Krzysztofa Boruta działających przez pełnomocnika r. pr. Rafała Ocieczka, od decyzji z dnia 02.02.2021r., znak IN.6220.1.2018 wydanej przez Burmistrza Lubniewic, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej;

działając na podstawie art. 1, art. 2 i art. 2a ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 570), art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.) – dalej jako „k.p.a.”;

orzeka

uchylić zaskarżona decyzję w całości i sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 02.02.2021r., znak IN.6220.1.2018 Burmistrz Lubniewic, ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej;

W decyzji ustalono następujące środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej”

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

- budynek (handlowo - usługowy) stacji paliw o powierzchni do 100 m²,
- myjnia samoobsługowa dwustanowiskowa zadaszona wiatą o powierzchni do 100 m²,
- wiata nad dystrybutorami o powierzchni dachu do 100 m²,
- zbiornik podziemny, dwupłaszczowy, czterokomorowy do magazynowania paliwa (oleju napędowego i benzyny) o pojemności do 80 m³,
- zbiornik podziemny na gaz płynny o pojemności do 10 m³,
- nawierzchnie utwardzone, w tym drogi, place parkingi, taca szczelna (miejsce dystrybucji i przeładunku paliw) o łącznej powierzchni do 1100 m².

Przewiduje się, że roczny obrót paliw wynosić będzie:

- olej napędowy 1000 m³,
- benzyna 2000 m³,
- gaz płynny 1000 m³.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa stacji paliw płynnych w Lubniewicach przy ulicy Sulęcińskiej na działce nr 697. Dla nieruchomości nie ustanowiono miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W wyniku realizacji przedsięwzięcia zmienione zostanie zagospodarowanie terenu inwestycji, tj. obszar niezagospodarowany zostanie zabudowany i utwardzony, wykonana zostanie instalacja do dystrybucji paliw a także powstanie pawilon stacji paliw i myjnia samoobsługowa dla samochodów osobowych. Inwestycja będzie ingerowała w stan drzew i krzewów zmniejszy jednakże powierzchnie terenów biologicznie czynnych. Produkty naftowe dowożone będą do zbiorników stacji za pomocą autocysterny. W związku z budową stacji paliw po placach utwardzonych wprowadzony zostanie ruch pojazdów obejmujący: pojazdy ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t związane z dostawą paliw i ich dystrybucją oraz pojazdy osobowe i dostawcze o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t związane z dystrybucją paliw i handlem.

Zagospodarowanie terenów sąsiadujących przedstawia się następująco: kierunek północny to ulica Spacerowa, teren zielony, akwen wodny - jezioro Lubiąż; kierunek zachodni: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; kierunek wschodni: Zespół Szkolno-Przedszkolny w Lubniewicach; kierunek południowy: ulica

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Sulęcińska, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. W chwili obecnej, analizowany teren nie jest zagospodarowany, w okresie poprzedzającym rozpoczęcie inwestycji, przedmiotowa działka była użytkowana pod stacją paliw. Całość dotychczasowej stacji została zdemontowana i rozebrana. Przedłożono raport z badań zanieczyszczenia powierzchni ziemi, z którego wynika, że w żadnej z analizowanych próbek pobranych na terenie działki inwestycyjnej nie wykryto przekroczeń standardów jakości gleby określonych dla gruntów grupy I rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. z 2016 r. z 2016 r. poz. 1395). Działka 697 opisana jest jako Bp - zurbanizowane tereny niezabudowane lub w trakcie zabudowy na podstawie wypisu z rejestru gruntów. Dojazd do stacji będzie realizowany z ulicy Sulęcińskiej lub Spacerowej. Łączna powierzchnia działki wynosi 0,2254 ha, a w wyniku realizacji przedsięwzięcia powierzchnia zabudowy wyniesie ok. 1480 m². Teren położony jest przy skrzyżowaniu dwóch dróg: wojewódzkiej (ul. Sulęcińska) z powiatową (ul. Spacerowa). W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (działka nr 698/2) i zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112) dopuszczalny poziom hałasu dla tego terenu wynosi w porze dziennej 50 dB i w porze nocnej 40 dB.

Planuje się lokalizację następujących urządzeń, budynków i instalacji:

- jednokondygnacyjny budynek stacji paliw z częścią usługową oraz pomieszczeniami socjalnymi, powierzchnia do 100 m², w budynku będzie wydzielony sklep, WC ogólnodostępne, pomieszczenie techniczne, pomieszczenie biurowe, szatnie z częścią socjalną, toalety, magazyn podręczny,
- wiata nad dystrybutorami, powierzchnia do 100 m²,
- wiata nad dwoma stanowiskami do mycia samoobsługowego pojazdów, powierzchnia do 100 m², myjnia wykonana będzie z konstrukcji stalowej, z dachem płaskim o spadku 1,7%, posadzka wykonana zostanie w formie żelbetowej z betonu B35, podłoga zostanie zaizolowana styropianem o grubości 8 cm, zespół myjni obejmie 2 pompy korbowodowe 1400 obr/min, system dozowania mikroproszku i chemii myjącej, kocioł ze stali nierdzewnej z palnikiem gazowym o mocy ok 50 kW. Pod wiatą znajdzie się kontener techniczny myjni o powierzchni do 15,0 m², ciągi komunikacyjne, parkingi i ciągi piesze, powierzchnia 1100 m²,
- wewnętrzna sieć kanalizacji deszczowej z separatorem,
- odwodnienie liniowe stanowisk tankowania pojazdów z odprowadzeniem wód opadowych poprzez separator,
- wszystkie niezbędne przyłącza w tym wodociągowe, kanalizacyjne i energetyczne,
- punkt gromadzenia odpadów, powierzchnia 4 m².

Planuje się lokalizację następujących ilości zbiorników podziemnych:

- zbiornik LPG, podziemny o pojemności 10 m³, wyposażony w zawór poboru fazy gazowej, zawór poboru fazy ciekłej, zawór napełniania zbiornika z zaworem odcinającym, zawór bezpieczeństwa, wskaźnik napełnienia zbiornika, króciec do montażu sondy LPG, agregat pompowy oraz dystrybutor gazu ciekłego,
- zbiornik na paliwa płynne, dwupłaszczowy, czterokomorowy, podziemny o pojemności do 80 m³, zbiornik wyposażony będzie w detekcję wycieku i hermetyzację fazy gazowej, zbiornik pokryty będzie warstwą wierzchnią 0,5 m, w posadowieniu na podsypce piaskowej, zbiornik posiadać będzie system mechanicznych czujników przepelnienia, system kontroli szczelności międzypłaszczowej, pełen system pomiaru i rozliczeń paliw, duże wahadło gazowe przy napełnianiu zbiorników, układ dystrybucji paliw wyposażony w maksymalnie dwa dystrybutory z wężami dwustronnymi, w tym jeden o wydajności 40 dm³/min i jeden o wydajności 120 dm³/min, dystrybutory benzyn będzie prowadzona z zastosowaniem układu VRS - odsysania par paliwa.

Inwestycja zlokalizowana jest na terenie Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 40, PIGW 600040, wody podziemne na powyższym obszarze są drenowane przez cieki powierzchniowe, poziom przypowierzchniowy i międzyglinowy jest drenowany przez Odrę i jej dopływy oraz dopływy Warty, zasilanie następuje przez infiltrację wód opadowych, której stan ilościowy i chemiczny oceniono jako dobry. Osiągnięcie celów środowiskowych oceniono jako niezagrożone. Ponadto przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Lubniewka RW600025189629 - jest to naturalna część wód, jej stan oceniono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych jako zagrożone. Teren inwestycji znajduje się w odległości ok 170 m w kierunku południowym od rzeki Lubniewka, ok. 110 m w kierunku północnym od jeziora Lubiąż, ok. 600 m w kierunku wschodnim od jeziora Krajnik.

Woda pobierana będzie z wodociągu gminnego i wykorzystywana będzie tylko i wyłącznie w sanitariatach dla potrzeb pracowników oraz klientów stacji paliw. Dodatkowo możliwe jest wykorzystanie wody na cele ppoż. oraz do podlewania terenów zielonych. Dostawcą oraz dystrybutorem wody w analizowanej gminie jest Zakład Gospodarki Komunalnej w Lubniewicach, przyłącze wody będzie realizowane z ul. Spacerowej z wodociągu DN150.

Spełniając założenia zawarte w raporcie, nie przewiduje się ponadnormatywnego oddziaływania na elementy przyrodnicze. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie prowadzona na terenie, gdzie stwierdza się obecność zwierząt, grzybów lub innych siedlisk cennych przyrodniczo.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Teren inwestycyjny jest obecnie niezabudowany, ale jeszcze kilka lat temu znajdowały się tam obiekty związane ze stacją benzynową, po których do dziś pozostały fragmenty fundamentów. Część północna działki jest zarośnięta drzewami i krzewami głównie klonami zwyczajnymi i robiniami akacjowymi. Pozostała część pokryta jest zbiorowiskami tworzonymi głównie przez rośliny kłaczowe i rozłogowe. Pod względem składu florystycznego stoją one pomiędzy zbiorowiskami ruderalnymi a kserotermicznymi murawami. Obszar poddawany jest dalszej sukcesji, ponieważ na obszarze pokrytym roślinnością zielną pojawiają się pionierskie gatunki drzew w tym brzoza brodawkowata oraz sosna zwyczajna.

Zgodnie z wynikami ekspertyzy przyrodniczej, na terenie inwestycyjnym nie stwierdzono chronionych siedlisk oraz chronionych gatunków roślin, w tym epifitów. Stwierdzono natomiast 4 chronione gatunki zwierząt: 1 gatunek owada (trzmieł kamiennik) oraz 3 gatunki ptaków (sroka, pierwiosnek, cierniówka). Wymienione gatunki nie są przedmiotami ochrony obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Lubniewicko - Sulęcińskie”. Podlegają jednak ochronie gatunkowej zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody i aktów wykonawczych. Zniszczenie ich siedlisk wymaga uzyskania stosownej decyzji na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych a sama inwestycja nie powinna znacząco negatywnie oddziaływać na ich populacje. Trzmieł kamiennik jest jednym z najpospolitszych krajowych trzmieli. Oblatuje kwiaty ponad 360 gatunków roślin, w tym pospolitych gatunków przydrożnych, ruderalnych i segetalnych a także roślin ozdobnych uprawianych w przydomowych ogrodach. Na terenie inwestycyjnym nie stwierdzono gniazd gatunku a jedynie osobniki żerujące. W tym przypadku działania minimalizujące bądź kompensacja są bezzasadne, ponieważ skala oddziaływania inwestycji na gatunek będzie znikoma. W przypadku wszystkich stwierdzonych gatunków ptaków, odnotowano po 1 parze lęgowej. Są to gatunki liczne i szeroko rozpowszechnione, związane z różnymi zadrzewieniami, w tym pochodzenia antropogenicznego. Ich populacje nie są zagrożone a utrata siedlisk pojedynczych par nie wymaga celowej kompensacji. Ponadto w ramach kompensacji za usunięcie drzew, pojawią się nowe nasadzenia, które w przypadku wymienionych gatunków mogą być z powodzeniem wykorzystywane jako miejsca lęgowe. W związku z tym, że są to gatunki budujące gniazda w koronach drzew, stosowane często przy kompensacji budki lęgowe, nie będą mieć dla nich znaczenia. W związku z tym, że wszystkie ze stwierdzonych gatunków chronionych, związane z terenem inwestycyjnym są w okresie wiosenno - letnim, negatywny wpływ na ich populacje można ograniczyć przystępując do wycinki oraz do zdarcia darni w okresie jesienno-zimowym.

Podczas użytkowania stacji paliw wykorzystane zostaną następujące komponenty i zasoby naturalne: woda: tylko na potrzeby socjalno-bytowe, gaz ziemny: ogrzewanie pomieszczeń handlowych, paliwa kopalne: jako podstawowy produkt handlowy. Zapotrzebowanie na energię związane będzie głównie z zastosowaniem urządzeń elektrycznych głównie do obsługi elektrycznej i teleinformatycznej budynku handlowego. Zużycie energii elektrycznej obejmie: dystrybutory paliw, rejestratory przepływu elektronicznego - zużycie pomijalne, punkt handlowy, w tym oświetlenie, punkty kasowe, urządzenia obsługi i ogrzewanie - zużycia na poziomie zbliżonym do dużego domu mieszkalnego.

Na terenie projektowanego przedsięwzięcia będą magazynowane substancje lub materiały mogące być sklasyfikowane do grupy substancji wymienionych w zakresie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, jednakże ich ilość nie będzie kwalifikowała do grup uszeregowania. Zachowanie wszystkich standardów, norm oraz przepisów z zakresu Prawa Budowlanego zapewni bezpieczeństwo użytkowania i wyeliminuje potencjalne ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej. Całość obiektów kubaturowych i związanych z dystrybucją paliw, zostanie wykonana z zachowaniem dobrej praktyki budowlanej oraz zasad i wytycznych dotyczących projektowania budynków. Konstrukcje zostaną dobrane do istniejących warunków klimatycznych związanych z opadami śniegu, deszczu oraz podmuchami wiatru. Budynki muszą spełniać powyższe wymagania dzięki czemu będą odporne na zmiany klimatu lub na występujące anomalie pogodowe.

Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie na zabytki architektury oraz krajobraz kulturowy znajdujący się w mieście Lubniewice. Przy wykonywaniu robót budowlanych żaden z istniejących zabytków nie zostanie naruszony a także budowa nie będzie ingerowała w integralność układu urbanistycznego miasta.

Paliwa dostarczane będą za pomocą autocystern, każda autocysterna będzie wyposażona w układ do zawracania oparów paliwa. Jednorazowa dostawa paliwa nie przekroczy 25 m³, ponadto cysterna przed zrzutem zostanie uziemiona elektrostatycznie. Paliwa będą magazynowane w jednym zbiorniku podziemnym czterokomorowym lub dwukomorowym, zbiornik będzie ulokowany w ziemi. Stacja będzie pracować jako samoobsługowa, ewentualna obsługa obejmować będzie tylko prace serwisowe ekipy technicznej. Bilans zagospodarowania obejmuje (po realizacji inwestycji): powierzchnia terenu całości inwestycji: 2254 m², powierzchnia chodników, parkingów, dróg manewrowych: do 1100 m², zabudowa, budynek handlowy, myjnia, kontener: do 380 m², powierzchnia zieleni: około 4980 m².

Stacja paliw płynnych nie jest obiektem typowo produkcyjno - technologicznym, tym samym na terenie obiektu nie są zlokalizowane typowe źródła technologiczne. W związku z uruchomieniem sprzedaży paliw i obsługi podróży, szacuje się iż powstaną następujące źródła emisji:

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

---

spalanie paliw gazowych w kotle na potrzeby budynku handlowego - przyjęto kocioł wiszący o mocy ok. 50 kW, z emitorem pionowym,

- spalanie paliw gazowych w kotle na potrzeby myjni ręcznej - przyjęto kocioł wiszący o mocy ok. 50 kW, z emitorem pionowym,

- ruch pojazdów ciężkich w ilości średnio 4 sztuk na godzinę w ciągu dnia,

- ruch pojazdów lekkich w ilości 20 sztuk na godzinę,

- proces przeladunku paliw płynnych, maszty oddechowe zbiorników, 4 emitatorów odpowietrzających o parametrach wylotu $h = 3,5$ m i $d = 0,05$ m.

Eksploatacja zbiorników na paliwa płynne wiąże się z występowaniem dwóch rodzajów emisji zanieczyszczeń: emisji zanieczyszczeń określaną, jako „mały oddech” powstająca podczas magazynowania cieczy związana z różnicami ciśnień panujących w zbiorniku oraz emisja zanieczyszczeń określaną, jako „duży oddech” powstająca podczas napełniania oraz opróżniania zbiornika magazynowego.

II. Na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

- Warstwę czynną gleby (humus) zdjąć i zgromadzić osobno od pozostałego urobku, następnie wykorzystać do rekultywacji terenu.

- Na etapie realizacji na placu budowy zastosować przenośne toalety na ścieki bytowe.

- Roboty budowlane prowadzić wyłącznie w porze dziennej (6.00-22.00).

- Wycinkę drzew i krzewów prowadzić w terminie od września do końca lutego.

- Wykopy zabezpieczyć, przed wpadaniem i przypadkowym uwięzieniem w nich zwierząt; każdorazowo przed przystąpieniem do robót sprawdzać je pod kątem obecności zwierząt, a w przypadkach ich stwierdzenia bezpiecznie przenieść poza plac budowy, w miejsca zgodne siedliskowo.

- Na etapie funkcjonowania zakładu wodę pobierać z gminnej sieci wodociągowej.

- Na etapie funkcjonowania stacji paliw ścieki bytowe odprowadzać do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej.

- Na etapie funkcjonowania stacji paliw ścieki przemysłowe z planowanej myjni samochodowej, po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych z osadnikiem odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej.

- Na etapie funkcjonowania stacji paliw wody opadowe i roztopowe z terenów narażonych na zanieczyszczenie (place manewrowe, parkingi, strefa tankowania i napełniania zbiorników) oraz połaci dachowych, po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych z osadnikiem odprowadzać do gruntu poprzez zbiornik retencyjno-rozsączający.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o os:

- Na działce zrealizować budynek obsługowy stacji paliw o powierzchni do 100 m².

- Uszczelnić teren przeznaczony do przeladunku i dystrybucji paliw.

- Zastosować separator substancji ropopochodnych z osadnikiem oczyszczający wody opadowe z terenów utwardzonych i uszczelnionych.

- Zastosować separator substancji ropopochodnych z osadnikiem oczyszczający ścieki przemysłowe powstałe w trakcie mycia pojazdów.

- Do magazynowania paliw płynnych zastosować jeden podziemny zbiornik dwupłaszczowy o pojemności do 80 m³.

- Do magazynowania gazu ziemnego zastosować jeden podziemny zbiornik magazynowy o pojemności do 10 m³.

- W budynku obsługowym stacji paliw do celów grzewczych zastosować kocioł gazowy o mocy do 50 kW.

- Na potrzeby planowanej myjni samoobsługowej zastosować kocioł gazowy o mocy cieplnej do 50 kW.

- Zanieczyszczenia gazowe i pyłowe z każdego kotłowni odprowadzać poprzez zadaszone emitory o wysokości nie mniejszej niż $h = 6$ m n.p.t. każdy i średnicy $d = 0,15$ m każdy.

- Zanieczyszczenia z procesów magazynowania oleju napędowego i benzyny odprowadzać czterema zadaszonymi emitorami o wysokości nie mniejszej niż $h = 3,5$ m n.p.t. każdy i średnicy $d = 0,05$ m każdy.

- Myjnię samoobsługową wyposażyć w dwa stanowiska do mycia pojazdów o mocy akustycznej 70 dB każde.

- Na terenie stacji paliw zastosować urządzenia o mocy akustycznej: kompresor o mocy akustycznej do 63 dB oraz odkurzacz dwustanowiskowy o mocy akustycznej do 75 dB.

IV. W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o os brak jest konieczności:

- oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę,

- postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

V. Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego na zabudowę mieszkalną zlokalizowaną na działce 698/2 obręb Lubniewice.

Przedsięwzięcie wymaga sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny w porze dnia i nocy. Pomiarów wykonać po upływie 3 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawić Burmistrzowi Lubniewic w terminie 6 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. Pomiarów hałasu

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

przeprowadzić, przez akredytowane laboratorium, w czasie pracy wszystkich źródeł hałasu zlokalizowanych na terenie stacji paliw, podczas normalnego ruchu komunikacyjnego, na punkcie referencyjnym usytuowanym na terenie najbliższej zabudowy mieszkaniowej, tj. działki nr 698/2 obręb Lubniewice, miasto Lubniewice.

UZASADNIENIE

W dniu 20 czerwca 2018 roku do Burmistrza Lubniewic wpłynął wniosek Pana Leszka Gadomskiego reprezentowanego przez pełnomocnika Panią Justynę Mrugałę o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce o numerze geodezyjnym nr 697 przy ul. Sulęcińskiej.

Do w/w wniosku dołączono :

- kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z jej zapisem na CD,
- opłata skarbową w wysokości 205 zł,
- opłata skarbową za pełnomocnictwo w wysokości 17 zł,
- pełnomocnictwo Pana Leszka Gadomskiego.

Dnia 10.07.2018 roku Burmistrz Lubniewic poinformował Inwestora w wezwaniu znak: IN.6220.01.2018 o konieczności do uzupełnienia braków formalnych dotyczących: dołączenia poświadczony przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; mapy w skali zapewniającej czytelność wraz z zapisem w formie elektronicznej; wypis z rejestru gruntów. Pełnomocnik Inwestora pismem z dnia 30.07.2018 r. (data wpływu: 01.08.2018 r.) wystosował prośbę o przedłużenie wykonania uzupełnienia zawartego w wezwaniu o 10 dni. Pismem z dnia 07.08.2018r. (data wpływu: 13.08.2018r.) uzupełniono braki w przedmiotowym wniosku.

Przedłożone dokumenty były podstawą do analizy i oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz do zdefiniowania jego warunków realizacji i eksploatacji, zapewniających ochronę środowiska.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach obszaru chronionego krajobrazu „9-Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie” - ustanowionego Rozporządzeniem Nr 3 Wojewody Lubuskiego z dnia 17 lutego 2005r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Województwa Lubuskiego Nr 9, poz. 172 z 2005 r. ze zmianami) w którym zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 55) wyżej wymieniony zakaz, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Zawiadomieniem z dnia 17 sierpnia 2018 r. poinformowano strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie złożonego wniosku, stosując delegacje ustawową zawartą w art. 61 §1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

W rozeznaniu sprawy, biorąc pod uwagę charakterystykę przedsięwzięcia zawartą w karcie informacyjnej załączonej do wniosku zbadano zasadność przeprowadzenia postępowania dla tego rodzaju inwestycji oraz dokonano kwalifikacji przedsięwzięcia odnośnie zaliczenia jej do odpowiedniej grupy przedsięwzięć.

Ustalono, że przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany (§3 ust. 1 pkt 35 i 36 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - Dz. U. z 2019r., poz. 1839). Dla ww. przedsięwzięć, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 283), wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z powyższym pismem z dnia 17.08.2018r., Burmistrz Lubniewic zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sulęcinie oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu o opinię, natomiast do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. o uzgodnienie w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego zadania, realizując tym samym dyspozycję art. 64 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 283).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. analizując przedłożony wniosek pismem z dnia 3 września 2018r. (data wpływu: 03.09.2018r.), znak sprawy: WZŚ.4220.219.2018.DB wyraził opinię, że dla przedmiotowej inwestycji istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił zakres raportu. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny analizując przedłożony wniosek stwierdził pismem z dnia 23 sierpnia 2018r. (data wpływu: 27.08.2018r.), znak sprawy: NZ.420.7.L.14.2018, że dla przedmiotowej inwestycji jest wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu pismem z dnia 22.08.2018r. (data wpływu: 27.08.2018r.) znak sprawy: PO.RZS.435.1.107.2018.WPr przekazał wniosek według właściwości do Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wielkopolskim. Dyrektor Zarządu Zlewni PGW WP w Gorzowie Wlkp. zawiadomieniem z dnia 07.09.2018 r. (data wpływu: 11.09.2018 r., znak: PO.ZZŚ.1.435.201.2018.EM przedłużył termin wydania opinii do 10.10.2018 r. z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy. Burmistrz Lubniewic zawiadomieniem z dnia 17.09.2018 r., znak: IN.6220.01.2018 również przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 17 października 2018 r. z uwagi na konieczność szczegółowego przeanalizowania charakteru sprawy przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, opinią z dnia 28 kwietnia 2020 r. (data wpływu: 04.05.2020 r.), znak: PO.ZZŚ.1.435.83m.2020.EM nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia.

W dniu 21.09.2018 r. (data wpływu: 27.09.2018 r.) do Urzędu Miejskiego w Lubniewicach wpłynęło pełnomocnictwo oraz zgłoszenie udziału w toku postępowania administracyjnego Pana Rafała Ocieczek Kancelaria Rady Prawnego prowadzonego z wniosku Leszka Gadomskiego ws. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zamierzenia inwestycyjnego polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej jako pełnomocnik małżonków Agnieszki Krzysztofa Boruta.

Ponadto opinią z dnia 9 października 2018 r. (data wpływu: 12.10.2018r.), znak: PO.ZZŚ.1.435.201.2018.KW Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, która zgodnie z wytycznymi została przekazana do informacji stronom postępowania pismem z dnia 2.11.2018 r. Dodatkowo zawiadomieniem z dnia 17.10. 2018 r., znak: IN.6220.01.2018 Burmistrz Lubniewic przedłużył rozpatrywanie postępowania do dnia 17 listopada 2018 roku.

Burmistrz Lubniewic z uwagi na uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sulęcinie postanowieniem z dnia listopada 2018r., znak IN.6220.01.2018 nałożył na wnioskodawcę obowiązek sporządzenia raportu w zakresie zgodnym z art. 66 ust. 1 ustawy OOS, ze szczególnym uwzględnieniem informacji w zakresie analizy wpływu inwestycji na obszar chronionego krajobrazu „9-Pojezierze Lubniewicko- Sulęcińskie”, w szczególności z reżimem ochronnym i celami ochrony w/w obszaru.

W dniu 16 listopada 2018 r. Burmistrz Lubniewic wydał postanowienie znak: IN.6220.01.2018 o zawieszeniu postępowania administracyjnego do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Dnia 26.11.2018 r. do Urzędu Miejskiego wpłynęło zażalenie z dnia 22.11.2018 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp. za pośrednictwem Burmistrza Lubniewic na postanowienie z dnia 02.11.2018 r. o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określenia zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko, gdzie skarżącym byli Agnieszka i Krzysztof Boruta reprezentowani przez Pana Rafała Ocieczka - Kancelaria Rady Prawnego z siedzibą w Poznaniu. Następnie w dniu 3.12.2018 r., znak IN.6220.01.2018 przekazano przedmiotowe zażalenie wraz z aktami sprawy do rozpatrzenia przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Gorzowie Wlkp.

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2019 r. (data wpływu: 26.02.2019 r.), znak: SKO.Go/450- Sz.M./2152/18 Kolegium Odwoławcze postanowiło utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Burmistrza Lubniewic z dnia 2 listopada 2018 r. Dnia 9 maja 2019 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. zwróciło po wykorzystaniu akta organu I instancji.

W dniu 26.08.2019 r. do tut. Urzędu wpłynęło pismo dotyczące przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz oryginał pełnomocnictwa Inwestora dla Pani Aleksandry Tomiak do reprezentowania w przedmiotowej sprawie. W nawiązaniu do powyższego Burmistrz Lubniewic postanowieniem z dnia 13.09.2019 r., znak: 6220.01.2018 podjął postępowanie z uwagi na ustanie przyczyny zawieszenia przedmiotowej sprawy.

Jednocześnie pismem z dnia 13.09.2019 r., znak: IN.6220.01.2018 Burmistrz Lubniewic przekazał do zaopiniowania RDOŚ w Gorzowie Wlkp., PPIS w Sulęcinie raport o oddziaływaniu na środowisko dla inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej. Ponadto dnia 15.10.2019 r. do tut. Urzędu wpłynęło podanie Pani Agnieszki Boruty w sprawie udostępnienia drogą elektroniczną raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedmiotowe dokumenty udostępniono dnia 22.10.2019r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sulęcinie pismem znak: NZ.420.7.L.22.2019 z dnia 3 października 2019 r. (data wpływu: 9 października 2019 r.) zwrócił się z prośbą o uzupełnienie i dokonanie wyjaśnień do przedstawionej dokumentacji. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 22 października 2019r. (data wpływu: 22 października 2019r.), uzgodnił warunki

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

realizacji przedsięwzięcia wyrażone w postanowieniu - znak: WZŚ.4221.89.2019.DB. Pełnomocnik Inwestora Pani Aleksandra Tomiak pismem z dnia 6.11.2019 r. (data wpływu: 8.11.2019 r., przedstawił wyjaśnienia i uzupełnienia zgodnie z wytycznymi Państwowego Powiatowego Inspektora Powiatowego w Sulęcinie. Burmistrz Lubniewic dnia 13 stycznia 2020 r. zwrócił się do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Sulęcinie o zaopiniowanie raportu o oddziaływaniu na środowisko wraz z późniejszymi uzupełnieniami. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny pismem z dnia 21.01.2020 r. (data wpływu: 28.01.2020 r.), znak: NZ.420.7.L.01.2020 uzgodnił pozytywnie realizację przedsięwzięcia dla w/w inwestycji.

W nawiązaniu do powyższych uzgodnień tutejszy organ dnia 10.03.2020 r. wystąpił zawiadomienie do stron celem zapoznania się z materiałem dowodowym w terminie 7 dni od otrzymania korespondencji. Następnie w dniu 9 czerwca 2020 r. Burmistrz Lubniewic wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej. Obwieszczenie o wydaniu decyzji w przedmiotowej sprawie zamieszczono na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Lubniewicach oraz w Biuletynie Informacji Publicznej tutejszego organu. W dniu 17.06.2020 r. wpłynął wniosek pełnomocnika Inwestora w sprawie sprostowania treści wydanej decyzji. W nawiązaniu do powyższego burmistrz postanowieniem z dnia 16 lipca 2020 r. sprostował nieścisłości oraz oczywiste omyłki pisarskie zawarte w decyzji nr IN.6220.1.2018 z dnia 9.06.2020 r. we wskazanym przez pełnomocnika zakresie.

W dniu 10.07.2020 r. z zachowaniem terminu do tut. Urzędu wpłynęło odwołanie od decyzji z dnia 09.06.2020 r. o środowiskowych uwarunkowaniach (znak sprawy: IN.6220.1.2018) skarżących Państwa Agnieszki i Krzysztofa Boruta reprezentowani przez radcę prawnego Rafała Ocieciczka zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego jak i procesowego. Burmistrz Lubniewic dnia 17.07.2020 r. przekazał dokumentację sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp. celem rozpatrzenia odwołania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. decyzją z dnia 19.08.2020 r. (data wpływu: 24.08.2020 r.), znak: SKO.Go/450-Sz.M./1174/20 orzekł uchylić w całości zaskarżoną decyzję Burmistrza Lubniewic i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Dodatkowo 14 sierpnia 2020 r. do tut. Urzędu wpłynęło również zażalenie na postanowienie z dnia 16.07.2020 r. o sprostowaniu decyzji z dnia 09.06.2020 r. (nr IN.6220.1.2018) o środowiskowych uwarunkowaniach, gdzie skarżącym byli Państwo Agnieszka i Krzysztof Boruta reprezentowani przez radcę prawnego Rafała Ocieciczka. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. postanowieniem z dnia 24.09.2020 r. (data wpływu: 28.09.2020 r.), znak: SKO.Go/450-Sz.M./1342/20 postanowił uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie przed organem I instancji.

W nawiązaniu do powyższych rozstrzygnięć Burmistrz Lubniewic wezwał Inwestora do złożenia uzupełnionego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który powinien być zgodny z art. 66 ustawy o ooś (w szczególności opisu wariantów, działań zapobiegających i minimalizujących negatywne oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, w fazie jego realizacji i eksploatacji oraz warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych. Przedmiotowy raport został przedłożony przez Inwestora w dniu 16.10.2020 r., który kolejno został przekazany do uzgodnienia i zaopiniowania pismem z dnia 26.10.2020 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego i Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp..

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sulęcinie pismem znak: NZ.420.7.L.47.2020 z dnia 25 listopada 2020 r. (data wpływu: 20 listopada 2020 r.); Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska postanowieniem z dnia 27 listopada 2020 r. (data wpływu: 27 listopada 2020 r.), uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia wyrażone w postanowieniu - znak: WZŚ.4221.89.2019.DB. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp. pismem z dnia 27.11.2020 r. (data wpływu: 30.11.2020 r.), znak sprawy: PO.ZZŚ.I.4360.36m.2020.KW podtrzymał wcześniejszą opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 79 ustawy o OOŚ przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W konsekwencji, tutejszy organ podał do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia z dnia 3 grudnia 2020r. informację określone w art. 33 ustawy OOŚ, w szczególności o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując miejsce i 30 dniowy termin ich składania (okres do dnia 2 stycznia 2020r.). Ogłoszenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Lubniewicach, w BIP tutejszego organu oraz na słupie ogłoszeniowym w Lubniewicach. Po zakończeniu procedury udziału społeczeństwa tutejszy organ wystąpił zawiadomienie do stron celem zapoznania się z materiałem dowodowym w terminie 7 dni od otrzymania korespondencji. W dniu 11.01.2021 r. udostępniono raport o oddziaływaniu na

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

środowisko oraz dokumentację sprawy stronie postępowania Pani Agnieszce Boruta w celu zapoznania się ze szczegółami uzgodnień oraz opinii.

W następstwie tego, po wnikliwym przeanalizowaniu materiałów Burmistrz Lubniewic uzgodnił poniższe warunki.

Przedsięwzięcie będzie realizowane na działkach nr 697 obręb 0024 Lubniewice, gmina Lubniewice. Dla terenu realizacji inwestycji brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotowe zadanie inwestycyjne planuje się zlokalizować:

- w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie”, w odległości ok 9 km od granic ostoi siedliskowej Natura 2000 Buczyny Łagowsko-Sulęcińskie PLH080008,
- w odległości ok. 900 m od granic zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Uroczysko Lubniewsko”,
- w odległości ok. 30 m od zidentyfikowanych korytarzy ekologicznych rangi krajowej i międzynarodowej Lasy Skwierzyńskie GKPN-C-19B,
- w strefie jego potencjalnego negatywnego oddziaływania na pozostałe gatunki objęte ochroną prawną i ich siedliska, w odniesieniu do których wprowadzono szereg zakazów i uwarunkowań wymienionych w rozporządzeniach Ministra Środowiska: z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183), z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409), z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408), jak również ustawie o ochronie przyrody, m.in. w art. 2 oraz art. 46.

W toku szczegółowej analizy ocenowej (wnikliwie prześledzenie bezpośrednich i pośrednich skutków przedsięwzięcia, zwłaszcza aspektów związanych z lokalizacją, skalą, rodzajem, jego charakterystyki i uwarunkowań jego realizacji) można uznać, iż jej realizacja nie wpłynie negatywnie „na ochroną przyrody i ochroną krajobrazu”, Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Lubniewicko - Sulęcińskie”, ponieważ nie naruszy zakazów obowiązujących w jego granicach, zostanie zachowany „wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowych ze względu na możliwość zaspakajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem” oraz zostanie zachowana dotychczasowa właściwa drożność obszaru, pełniącego rolę korytarzy ekologicznych.

Szczegółowa analiza prawdopodobnych zmian charakterystyk ww. form ochrony przyrody, wynikających m.in. z ewentualnego zmniejszenia się powierzchni siedlisk, powstania zakłóceń w funkcjonowaniu kluczowych gatunków, przerwania ciągłości korytarzy ekologicznych, spowodowania fragmentacji i utraty siedlisk lub populacji gatunków, redukcji zagęszczenia gatunków, zmian w kluczowych wskaźnikach wartości ochronnej, wykazała, iż przedmiotowe działanie nie będzie negatywnie oddziaływało na ww. parametry.

Zgodnie z aktualnym stanem wiedzy, dotyczącym, m.in. zakresu, skali i rodzaju potencjalnego oddziaływania planowanego działania, nie przyczyni się ono do wystąpienia negatywnego oddziaływania na ww. formy ochrony przyrody, w tym również znacząco negatywnego oddziaływania, uniemożliwiającego lub utrudniającego osiągnięcie celów Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, ze względu na które ustanowiony został OSO Ptaków Natura 2000 Buczyny Łagowsko - Sulęcińskie PLH080008, zapewniając jednocześnie utrzymanie sprawnie funkcjonującej, spójnej ekologicznie, Europejskiej Sieci Natura 2000, jak również pozostałych ww. form ochrony przyrody. Jednocześnie należy zaznaczyć, że jeżeli wykonywany zakres prac będzie wymagał dokonania zniszczenia dziko występujących roślin i grzybów, objętych ochroną gatunkową, jak również ich siedlisk i ostoi, w tym niszczenia ich gniazd, mrowisk, nor, legowisk i innych schronień oraz umyślnego ploszenia i niepokojenia należy każdorazowo na ww. czynności uzyskać zezwolenie, o którym mowa w art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W przedłożonym uzupełnionym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiono m. in. Nowy wariant alternatywny, racjonalny wariant alternatywny oraz dokonano korekty parametrów inwestycji, np. powierzchni zabudowy budynku (handlowo-usługowy) stacji paliw. Przyjęty wariant alternatywny przewiduje zmianę paliwa spalane w kotłach, z gazu ziemnego na olej napędowy. Dokonano zmian dotyczących powierzchni budynku oraz doprecyzowano sposób zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

Dla potrzeb raportu zaproponowano trzy warianty realizacji inwestycji; inwestorski przedstawiony w raporcie, racjonalny wariant alternatywny obejmujący zmianę paliwa do zasilania kotła oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska obejmujący zastosowanie ogrzewania elektrycznego. Ze względu na interes inwestora oraz wpływu na warunki aerosanitarnie wybrano wariant inwestorski tj. wykorzystanie paliw gazowych do ogrzewania kotła. Rozwiązanie takie cechuje się relatywnie najniższym oddziaływaniem na środowisko naturalne, przy zachowaniu racjonalności wykonania całego obiektu.

Wariant „zero” - niepodejmowanie przedsięwzięcia, nie będzie generował żadnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. W przypadku zaniechania przedsięwzięcia, całość terenu przeznaczonego pod inwestycje pozostanie w formie zastanej. Nadmienić należy iż projektowana stacja będzie obiektem wznoszonym w miejscu, gdzie wcześniej eksploatowana była stacja paliw. Wariantem proponowanym przez wnioskodawcę jest wariant

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

inwestorski, który uważa się za najbardziej racjonalny gdyż zachowuje proporcje w zakresie wszystkich komponentów środowiska:

- wykorzystywane jest paliwo niskoemisyjne,
- paliwo czyli gaz ziemny, do zasilania kotłów jest paliwem ogólnie dostępnym, bez konieczności prowadzenia ponownych prac budowlanych, przyłącze budowane jest raz,
- nie powstają ścieki i odpady, paliwo nie jest magazynowane na terenie inwestycji,
- eksploatacja nie wpływa negatywnie na warunki aerosanitarnie.

W trakcie prowadzonych prac budowlanych, konieczne będzie naruszenie stanu istniejącego w tym wykopanie fundamentów, przygotowanie dróg i ciągów komunikacyjnych. Zgodnie z zapisami raportu, zaleca się aby prace budowlane były prowadzone pod nadzorem przyrodnika, ornitologa lub innego specjalisty, który na podstawie fachowej wiedzy i doświadczenia zapewni bezpieczeństwo dla środowiska.

Wariant alternatywny, to zmiana paliwa do zasilania kotła na potrzeby pawilonu handlowego, tym samym zmianie ulegną następujące warunki realizacji przedsięwzięcia:

- konieczne będzie ulokowanie kolejnego zbiornika na paliwa płynne, w zależności od możliwości będzie on ulokowany na placu lub w przestrzeni technicznej pawilonu,
- konieczne będzie wykonanie instalacji dystrybucji oleju opałowego do kotła, albo poprzez zastosowanie rurociągu do kotła, lub poprzez wykonanie wykopu pomiędzy zewnętrznym zbiornikiem oraz pomieszczeniem kotła,
- zmianie ulegnie natężenie ruchu pojazdów, dodatkowo raz na miesiąc lub częściej, dowożony będzie olej opałowy autocysterną,
- zwiększeniu ulegnie ilość odpadów, w tym powstających z czyszczenia dodatkowego zbiornika na paliwa płynne - olej opałowy.

Jako wariant najkorzystniejszy dla środowiska, zaproponowano rozwiązanie, obejmujące zastosowanie ogrzewania elektrycznego zarówno dla pomieszczenia handlowego jak i dla myjni. Wiązać się to będzie z dostosowaniem zasilania elektrycznego, które będzie wymagane dla obydwu obwodów grzewczych. Realizacja takiego wariantu, będzie musiała być poprzedzona procedurą uzyskania warunków technicznych od lokalnego dostawcy energii elektrycznej. Określenie wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, wynika z faktu iż: wyeliminowano źródła emisji wynikające ze spalania paliw kopalnych oraz ograniczono ruch pojazdów - brak autocysterny.

W zakresie warunków aerosanitarnych, porównano trzy warianty związane z zastosowaniem paliwa grzewczego, są to: gaz ziemny, olej opałowy oraz energia elektryczna. Zauważyć należy iż najbardziej znaczące, aczkolwiek mieszczące się w normach oddziaływanie wynika z zastosowania paliwa ciekłego do zasilania kotłów, wówczas to wzrasta emisja tlenków siarki oraz bezoalfapiernu. W sytuacji spalania paliw gazowych znacząco obniżona jest emisja związków siarki oraz pyłu a także nie powstaje emisja bezoalfapiernu. Dodatkowo, w sytuacji wykorzystania paliwa gazowego redukuje się także emisję „niską” związaną z ruchem pojazdów. Wariant najkorzystniejszy, jednakże nie inwestorski, wywołuje emisję tylko z pojazdów i magazynowania paliw w zbiornikach. Wariant ten nie ma uzasadnienia ekonomicznego gdyż znacznie podnosi koszty eksploatacji nagrzewnicy.

Projektowane przedsięwzięcie polega na budowie stacji paliw wraz z infrastrukturą towarzyszącą i zagospodarowaniem terenu. Wykonane i przedstawione obliczenia wskazują iż wartości odniesienia wszystkich analizowanych zanieczyszczeń są dotrzymywane. Dodatkowo należy stwierdzić, iż dla żadnego z analizowanych wariantów nie są przekroczone dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu.

Przewidywany wpływ planowanego przedsięwzięcia na etapie realizacji inwestycji obejmuje:

W zakresie oddziaływania na jakość powietrza atmosferycznego - związane będzie z wykonaniem prac budowlanych oraz zagospodarowaniem terenu, co będzie wymagało użycia ciężkiego sprzętu, wykonania prac ziemnych. Zanieczyszczenie powietrza w czasie fazy budowy potrwa stosunkowo krótko, a spowodowane będzie np. zapylenie z tytułu użycia sprzętu budowlanego, wykonywaniem robót ziemnych, emisją spalin przez sprzęt budowlany oraz pojazdy dowożące niezbędne materiały.

W zakresie oddziaływania akustycznego - etap realizacji będzie związany z emisjami typowymi dla robót budowlanych o charakterze niezorganizowanym. Występować będzie emisja hałasu. W celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlane prowadzone będą w porze dziennej.

W zakresie gospodarki ściekowej - system gospodarowania ściekami bytowymi na terenie budowy oparty będzie na montowanych na zapleczach budowy przenośnych toaletach, z których zgromadzone ścieki będą okresowo wywożone do najbliższej oczyszczalni ścieków. W celu zabezpieczenia gruntu oraz wód przed zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi wszelkie roboty będą prowadzone z wykorzystaniem w pełni sprawnego sprzętu przestrzegając zasad ochrony środowiska.

W zakresie gospodarki odpadami - w trakcie wykonywania prac budowlanych wytwarzane będą głównie odpady zaliczane do grupy 17 katalogu odpadów. Na etapie realizacji przedsięwzięcia będą również wytwarzane

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

---

odpady związane z funkcjonowaniem zapleczy budowlanych, takie jak różnego rodzaju opakowania. Wszystkie odpady powstające w trakcie realizacji przedsięwzięcia będą zagospodarowane przez wykonawców robót budowlanych i montażowych. Odpady gromadzone będą w specjalnie na ten cel przeznaczonych kontenerach i zbiornikach. Wszystkie odpady niebezpieczne przekazane zostaną, w oparciu o odpowiednie umowy, specjalistycznym firmom posiadającym zezwolenia na ich odzysk lub unieszkodliwienie.

W zakresie oddziaływania na grunty i wody podziemne - podczas wykonywania wstępnych prac ziemnych, konieczne będzie zebranie gruntu, aż do warstwy nośnej gleby, na której możliwe będzie posadowienie budynku handlowego, budynku dystrybucji wraz z niezbędną infrastrukturą. Głębokość wykopu, uzależniona będzie od projektowanej i zalecanej głębokości posadowienia ław fundamentowych, jednakże konieczne jest aby poziom wykopu był poniżej warstwy przemarzania gleby. Kolejno konieczne będzie również zasypanie fundamentu pospółką, zarówno wewnątrz jak i zewnątrz. Utwardzenie terenów wokół przedsięwzięcia będzie wymagać zebrania wierzchniej warstwy gruntu, w celu przygotowania podłoża pod utwardzenia. Powyższe prace ziemne nie mają wpływu na ruch masowy ziemi, klimat i krajobraz. W celu zabezpieczenia przed niekontrolowanymi wyciekami, na terenie budowy muszą znajdować się sorbenty, w tym syplik sorbenty hydrofobowe, hydrofobowe maty sorpcyjne, poduszki i rękawy sorpcyjne, biopreparaty.

Przewidywany wpływ planowanego przedsięwzięcia na etapie eksploatacji inwestycji:

1. W zakresie powietrza atmosferycznego: w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza związane będą z procesami napełniania zbiorników magazynowych, tankowaniem pojazdów, pracą silników spalinyowych. Zanieczyszczenia z napełniania zbiorników magazynowych odprowadzane będą emitarami o parametrach wskazanych w decyzji. Źródłem emisji będzie także proces spalania paliw w planowanych dwóch kotłach gazowych o mocy do 50 kW każdy, wykorzystywanych do celów grzewczych. Do odprowadzania zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z każdego z planowanych kotłów zastosowane zostaną odrębne emitory o wysokości nie mniejszej niż $h=6$ m n.p.t. i średnicy $d=0,15$ m. Emisja niezorganizowana pochodzić będzie z pojazdów poruszających się po terenie całej stacji paliw. Przeprowadzona analiza rozkładu stężeń poszczególnych substancji (m.in. benzen, węglowodory alifatyczne, dwutlenek siarki, dwutlenki azotu, tlenek węgla, pył, w tym PM_{2,5} i PM₁₀) uwzględniająca emitory, których parametry wskazano w decyzji wykazała, że dotrzymane zostaną wartości odniesienia, wielkości stężeń dla tych substancji.

2. W zakresie oddziaływania akustycznego: istotnym oddziaływaniem na etapie użytkowania będzie emisja hałasu. W obliczeniach emisji hałasu uwzględniono źródła punktowe hałasu oraz liniowe (komunikacyjne) wynikające z ruchu pojazdów po terenie inwestycji. Do źródeł punktowych zaliczono odkurzacz, kompresor oraz myjnię samoobsługową dwustanowiskową. Moce akustyczne tych urządzeń wskazano w przedmiotowej decyzji. Z przeprowadzonej analizy wynika, iż na terenach podlegających ochronie akustycznej, w punkcie pomiarowym (budynek mieszkalny na działce 698/2) poziom hałasu w porze nocy wynosi 39,6 dB i zbliża się do poziomu dopuszczalnego, tj. 40 dB. Biorąc pod uwagę, że analiza akustyczna ma charakter prognozy i obarczona jest niepewnością, koniecznym będzie przeprowadzenie analizy po realizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego.

3. W zakresie gospodarki wodno-ściekowej - zapotrzebowanie na wodę zaspokajane będzie z wodociągu gminnego. Woda będzie pobierana na cele socjalno-bytowe pracowników i klientów stacji, a także do celów technologicznych (mycie pojazdów). Ścieki bytowe odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej. Ścieki przemysłowe powstałe w trakcie mycia pojazdów w planowanych myjniach, po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych z osadnikiem odprowadzane będą do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej. Wody opadowe i roztopowe z połaci dachowych oraz terenów utwardzonych, m.in. z dróg wewnętrznych, placów manewrowych i parkingów, a także uszczelnionych miejsc dystrybucji i napełniania zbiorników będą podczyszczone w separatorze substancji ropopochodnych z osadnikiem, a następnie odprowadzane będą do gruntu poprzez zbiornik retencyjno-rozsączający.

4. W trakcie eksploatacji inwestycji głównie będą powstawać odpady opakowaniowe i komunalne, nie stanowiące odpadów niebezpiecznych. Powstawać będą także odpady niebezpieczne o kodach, m.in. 13 05 08* w ilości 2 Mg/rok, 15 01 10* w ilości do 0,5 Mg/rok, 15 02 02* w ilości do 0,5 Mg/rok, 16 02 13* w ilości do 10 sztuk i 16 07 08* w ilości do 0,05 Mg/rok, 16 10 01* w ilości do 0,2 Mg/rok. Odpady będą magazynowane w odpowiednich pojemnikach. Wszystkie odpady będą magazynowane selektywnie i okresowo przekazywane uprawnionym podmiotom do dalszego zagospodarowania.

Przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na ewentualne zmiany klimatu. Przedsięwzięcie nie będzie znaczącym źródłem gazów cieplarnianych. Nie będzie związane także z zajęciem terenów pochłaniających tego typu gazy. Podobnie, nie wpłynie na możliwość retencji wód powodziowych na tych terenach.

Inwestycja, ze względu na rodzaj, kategorię i ilość substancji niebezpiecznej, nie jest zaliczona do zakładów mogących być źródłem poważnej awarii, o których mowa w art. 248 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm.). Jednocześnie jej oddziaływanie nie obejmuje swoim zasięgiem obiektów zabytkowych podlegających ochronie. Ze względu na rodzaj inwestycji nie ma także podstaw do

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

rozpatrywania konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W sąsiedztwie inwestycji brak jest przedsięwzięć, których funkcjonowanie mogłoby powodować kumulację oddziaływań. Ponadto ze względu na charakter oddziaływania, wielkość emitowanych zanieczyszczeń oraz lokalizację inwestycji w znacznej odległości od granic państwa, a także lokalny zakres oddziaływania nie stwierdzono również konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu zmniejszenie uciążliwości dla środowiska, w związku z planowanym przedsięwzięciem, nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy o ooś, pod warunkiem jednak, że we wniosku o wydanie w/w decyzji nie zostaną dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w raporcie.

W toku całego postępowania zapewniono czynny udział stronom.

Na każdym etapie podawano do publicznej wiadomości informacje o toczącym się postępowaniu. Stosowne obwieszczenia umieszczone były na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Lubniewicach oraz wywieszane na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Lubniewicach. Przed wydaniem decyzji poinformowano strony o możliwości złożenia wyjaśnień i żądań. Na etapie realizacji przedsięwzięcia inwestor zobowiązany jest do uzyskania wszystkich niezbędnych pozwoleń, wynikających z obowiązujących przepisów i nie naruszania interesów osób trzecich.

Mając na względzie powyższe orzeczono, jak w sentencji decyzji.

Od powyższej decyzji, w ustawowym terminie, odwołanie złożyli Agnieszka Boruta i Krzysztof Boruta działający przez pełnomocnika r. pr. Rafała Ocieczka. W uzasadnieniu odwołania podano co następuje:

„ODWOŁANIE od decyzji z dnia 02.02.2021 r. o środowiskowych uwarunkowaniach (znak sprawy: IN.6220.01.2018)

Niniejszym na podstawie art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020, poz. 256 z późn. zm.) - dalej KPA - z powołaniem na pełnomocnictwo znajdujące się już w aktach sprawy, w imieniu moich mocodawców Agnieszki Boruta i Krzysztofa Boruta, wnoszę: - odwołanie od decyzji Burmistrza Lubniewic z dnia 02.02.2021 r. (nr IN.6220.1.2018) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej oraz oświadczam, że zaskarżam wskazana powyżej decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenie przepisów prawa materialnego jak i procesowego tj.:

- 1) § 1 ust. 1 pkt 1 la) w zw. z § 4 ust. 1 pkt 2) Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego nr 3 z dnia 17.02.2005 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Lub. z 2005, ni' 9, poz. 172 z późn. zm.) - dalej rozporządzenie o obsz. chi', kraj. -, § 3 ust. 1 pkt Uchwały nr VI/99/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 20.05.2019 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. Z 2019, poz. 1516 z późn. zm.) - dalej uchwała nr VI/99/19 - oraz w zw. z § 3 ust. 1 pkt 34) - 35) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019, poz. 1839 z późn. zm.) - dalej rozporządzenie ws. przedsięwzięć - poprzez ich pominięcie, co spowodowało nieuwzględnieniem w niniejszej sprawie tego, że planowana inwestycja ma zostać umiejscowiona na terenie obszaru chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego, co nie rodzi sporu, na terenie którego nie mogą być realizowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko przy czym niezależnie od tego, że planowana stacja paliw płynnych jest przedsięwzięciem potencjalnie znacząco oddziałyującym na środowisko jest to zawsze i tak przedsięwzięcie o znaczącym oddziaływaniu na środowisko, co wyklucza jego lokalizację na planowanym obszarze działki nr 697;
- 2) § 6 ust. 1 pkt. 7), 8), 9), 12), ust. 2 i 3 w zw. z zał. nr 1 (l.p. 421, 430-431, 432, 446-448) i 2 (l.p. 28, 34, 159) Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16.12.2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016, poz. 2183 z późn. zm.) - dalej rozporządzenie ws. ochr.gat. - w zw. z art. 46 ust. 1 - 3 i art. 56 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2020, poz. 55 z późn. zm.) - dalej ustawa o och.prz. - poprzez ich pominięcie i przyjęcie tym samym, że możliwe jest wydanie zaskarżonej decyzji co do obszaru na którym żerują, mają swoje siedliska, ostoje lub miejsce schronienia takie gatunki chronione jak trzmiel kamiennik, jaszczurka zwinka, cierniówka, pierwiosnek, sroka, słowik i pokrzewka, podczas gdy takie działanie jest niedozwolone, bowiem w konsekwencji doprowadzi poprzez realizację planowanej inwestycji do zakazanego niszczenia tak siedlisk jak i miejsc żerowania oraz utrudni lub zniszczy miejsca schronienia dla wymienionych gatunków zwierząt, z których niektóre podlegają nawet ochronie ścisłej, a nie

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

- ma przy tym przesłanek (nie zostały one należycie wywiedzione na gruncie art. 56 ust. 4 ustawy o och.prz.) do wydania decyzji zezwalającej na niszczenie tych siedlisk czy miejsc zerowania;
w razie nieuwzględnienia powyższych zarzutów podnoszę ewentualnie naruszenie:
- 3) art. 66 ust. 1 pkt 5) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021, poz. 247 z późn. zm.) - dalej ustawa o u.i.s.o.udz.s. poprzez ograniczenie się w raporcie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko z października 2020 r., a następnie w zaskarżonej decyzji w zakresie wariantowania inwestycji do stworzenia trzech wariantów jedynie w oparciu o możliwości zaopatrywania stacji paliw na etapie eksploatacji w energię z gazu, oleju albo energii elektrycznej i przyjęcia, że wariant inwestorski jest jednocześnie najbardziej racjonalnym wariantem alternatywnym, podczas gdy wariantowanie planowanej inwestycji powinno być oparte na czynnikach kilku, a nie tylko jednym takich choćby jak czynniki ekonomiczne, społeczne, prawne, lokalizacyjne, kubaturowe itp., a ponadto wariant najkorzystniejszy dla środowiska i oparty na zasilaniu stacji z energii elektrycznej prezentowany w raporcie i decyzji odrzucono jako nieekonomiczny bez podania szczegółowych wyliczeń kosztów, które uzasadniałyby odrzucenie tego wariantu;
  - 4) art. 81 ust. 3 ustawy o u.i.s.o.udz.s. poprzez jego pominięcie i tym samym pominięcie też tego, że w pkt 2.3.4.1 raportu oddziaływania na środowisko z października 2020 r. (*Wpływ na środowisko grntowo-wodne*) na jego stronie 23 wskazano, że przedmiotowa planowana inwestycja znajduje się na obszarze jednolitych części wód Lubniewka PLRW600025189629, której cel środowiskowy jakim jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego określono jako zagrożony z uwagi na zły wymiar tego potencjału i mimo wskazania w tym samym miejscu braku oddziaływania stacji paliw płynnych na wody podziemne i powierzchniowe jednocześnie raport ten w tym samym punkcie na stronie 21 mówi jednak o możliwym wycieku na stacji z pojazdów oleju silnikowego lub paliw silnikowych, które oddziałują na składniki abiotyczne i biotyczne oraz utrzymują się jako frakcje w roztworach gleby, a to tym samym przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych jednolitej części wód Lubniewka PLRW600025189629 i powinno spowodować wydaniem odmowy zgody na realizację zamierzonego przedsięwzięcia;
  - 5) art. 82 ust. 1 pkt. 1) lit. b) ustawy o u.i.s.o.udz.s. poprzez jego pominięcie i takie ukształtowanie zaskarżonej decyzji, że okres eksploatacji i realizacji zamierzonej inwestycji w zasadzie między sobą się nie różnią, a jeśli nawet Burmistrz Lubniewic stawia jakiegokolwiek warunki środowiskowe na etapie realizacji stacji paliw płynnych to robi to w sposób niewystarczający, niezabezpieczający ochronę środowiska w należyty sposób i to w okolicznościach, gdy sporządzony raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia z października 2020 r. dokładnie wymienia szczególne uciążliwości dla środowiska naturalnego jakie spowoduje sam fakt realizacji planowanej inwestycji;
  - 6) art. 82 ust. 1 pkt. 1) lit. a) ustawy o u.i.s.o.udz.s. w zw. z art. 107 § 1 pkt. 5) KPA poprzez ich błędne zastosowanie i takie ukształtowanie wydanej, a zaskarżonej decyzji, że w zakresie jej rozstrzygnięcia niesie ona ze sobą istotny brak polegający na określeniu w sentencji, że planowana stacja paliw płynnych będzie zaopatrzona w podziemny i zbiornik LPG o pojemności 10 m³, ale bez jednoczesnego wskazania ile przewidywanych jest dystrybutorów dla dystrybucji gazu płynnego (nie określa tego też raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko z października 2020 r., a mówi on jedynie o dwóch dystrybutorach dla paliwa płynnego), przez co brak ten nie pozwala na właściwą ocenę tego jak planowana inwestycja polegająca na budowie stacji paliw płynnych ma ostatecznie oddziaływać na środowisko naturalne;
  - 7) art. 107 § 1 pkt 4) KPA poprzez przywołanie błędnie w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji § 3 ust. 1 pkt 54) lit. a) rozporządzenia ws. przedsięwzięć, która odnosi się do inwestycji z zakresu zabudowy przemysłowej, w tym fotowoltaicznej, lub magazynowej, a planowane przedsięwzięcie objęte zaskarżoną decyzją polegać ma na zupełnie czymś innym, mianowicie na budowie stacji paliw płynnych i dla tego przedsięwzięcia właściwe są inne podstawy prawne z powołanego rozporządzenia;
  - 8) art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 KPA poprzez brak wyczerpującego przeprowadzenia i rozpatrzenia całego materiału dowodowego oraz jego dowolną a nie swobodną ocenę, co skutkowało: niewłaściwą ocenę tego, że planowane przedsięwzięcie inwestycyjne ma zostać umiejscowione na obszarze chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego w odległości około 80 metrów od linii brzegowej jeziora Lubiąż, a nie jak stwierdza zaskarżona decyzja w odległości około 110 metrów, co stanowi zagrożenie dla wód tego jeziora i zamieszkujących to jezioro gatunków ptaków, co raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia zupełnie pomija, nie przedstawiając w treści ani w załącznikach żadnej empirycznej informacji odnoszącej się do flory i fauny jeziora, która pozwoliłaby na takie stanowisko, pominięciem tego, że w zakresie planowanej inwestycji stacji paliw płynnych przewiduje się budowę podziemnego zbiornika gazu płynnego LPG, zaskarżona decyzja jednak podobnie jak raport oddziaływania przedsięwzięcia na

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

środowisko z października 2020 r. nie określają ile dystrybutorów ma obsługiwać odbiorców gazu płynnego, pominięciem tego, że raport oddziaływania na środowisko z października 2020 r. mówi o pozostawieniu na działce o numerze ewidencyjnym 697 (obręb Lubniewice, powiat sulęciński), na której ma być realizowana przedmiotowa inwestycja powierzchni zieleni o wymiarach 4980 m², co przy założeniu, że sama działka ma 2254 m² jest niemożliwe do osiągnięcia, pominięciem tego, że raport oddziaływania na środowisko z października 2020 r. w zakresie analizy hałasu jak i zanieczyszczeń powietrza zawiera istotne nieścisłości, bowiem w jednych miejscach zakłada, że na stację paliw dziennie będzie przyjeżdżał na godzinę 1 pojazd ciężarowy i 50 osobowych, a w innych miejscach zakłada przyjazd na godzinę 4 pojazdów ciężarowych i 20 osobowych, co znacząco zniekształca zarówno możliwość oceny i obliczenia wytwarzanego hałasu jak i zanieczyszczeń do powietrza, a w ostateczności czyni je po prostu niewiarygodnymi, pominięciem tego, że na działce, na której ma być realizowane zamierzenie inwestycyjne żerują, mają swoje siedliska i schronienia gatunki chronione zwierząt, pominięciem tego, że w okresie realizacji planowanej inwestycji będzie ona szczególnie, zupełnie inaczej niż w okresie eksploatacji oddziaływała na środowisko naturalne, o czym mówi raport, a co zupełnie inaczej przedstawia zaskarżona decyzja, pominięciem tego, że planowana budowa stacji paliw płynnych wywołuje konflikt społeczny, bowiem sprzeciwiają się jej od początku moi mandanci, którzy mieliby mieszkać w jej sąsiedztwie, a zatem także w sąsiedztwie zwiększonego hałasu, unoszących się oparów gazowych i naftowych w powietrzu związanych nie tylko z napełnianiem zbiorników podziemnych, ale także z bieżącym tankowaniem przez samochody osobowe i ciężarowe, a także którzy przez tę inwestycję narażeni są na spadek wartości ich nieruchomości.

W związku z powyższym wnoszę o:

- a) zmianę zaskarżonej decyzji Burmistrza Lubniewic o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 02.02.2021 r. (nr IN.6220.01.2018) w całości oraz orzeczenie odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej; ewentualnie o:
- b) uchylene zaskarżonej decyzji Burmistrza Lubniewic o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 02.02.2021 r. (nr IN.6220.01.2018) w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Burmistrzowi Lubniewic.

Jednocześnie informuję, że zmienił się adres do doręczeń pełnomocnika skarżących. Aktualny adres to: ul. Karpia 29K/11, 61-619 Poznań.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie najdalej idącym zarzutem jest ten oparty na braku możliwości lokalizacji na obszarze chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego jakiegokolwiek inwestycji znacząco oddziaływującej na środowisko. Zakaz taki ustanawia § 4 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia o obsz. chr. kraj. Po zmianie w dniu 11.06.2019 r. tego rozporządzenia wykreślono z niego co prawda § 1 ust. 1 pkt 11), ale w zamian za to dodano pkt 1 la), odnoszący się wprost do tego obszaru chronionego krajobrazu. Stanowi on, że w obszarze chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego w gminie Lubniewice znosi się zakaz ustanowiony w § 4 ust. 1 pkt 6) tego rozporządzenia, który dotyczy lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów wszelkich akwenów wodnych. Tym samym *a contrario* stosuje się wobec tego obszaru chronionego wszelkie pozostałe zakazy z § 4 rozporządzenia o obsz. chr. kraj., w tym ten zakazujący właśnie lokalizacji na tym terenie inwestycji znacząco oddziaływującej na środowisko. Jednocześnie odnosząc się do twierdzeń zawartych w decyzji rewizyjnej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19.08.2020 r. (znak SKO.Go/450-Sz.M/1 174/20) jakoby powyższe ograniczenia znosił § 3 ust. 3 uchwały nr VI/99/19, należy wskazać, że przywołany przepis mówi jedynie o zniesieniu zakazu z § 3 ust. 1 pkt 6) tej uchwały tj. w granicach administracyjnych Gminy Lubniewice pozwala na budowanie nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych. Samorządowe Kolegium Odwoławcze pomija jednak przy tym brzmienie innego przepisu tej uchwały, a więc § 3 ust. 1 pkt 2), który podobnie jak przywołane rozporządzenia o obsz. chr. kraj. Wojewody Lubuskiego ustanawia zakaz umieszczania na obszarze chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Jak wynika z niekwestionowanych ustaleń niniejszego postępowania, planowana stacja paliw płynnych z zapleczem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko naturalne. W tym kontekście warto zwrócić uwagę na brzmienie § 3 ust. 1 pkt 34) - 35) rozporządzenia ws. przedsięwzięć, które za przedsięwzięcie potencjalnie znacząco oddziaływujące na środowisko traktuje m.in. instalacje do dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin oraz instalacje do podziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych. Nie ulega wątpliwości, że planowana stacja

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

paliw jako że zakłada budowę zbiorników podziemnych na paliwa i gazy płynne oraz dystrybutory gazu płynnego i paliw jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przy czym sama potencjalność znacznego oddziaływania na środowisko nie wyklucza samego scharakteryzowania takiej inwestycji jako znacząco oddziaływującej na środowisko. Realizacja zatem stacji paliw płynnych z zapleczem w Lubniewicach w takim zakresie w jakim przewiduje to inwestor będzie realizacją przedsięwzięcia przede wszystkim znacząco oddziaływującego na środowisko, a to z uwagi na przywołany już § 4 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia o obsz. chr. kraj. oraz § 3 ust. 1 pkt 2) uchwały nr VI/99/19 na terenie działki nr 697 jest niemożliwe, bowiem działka ta leży na terenie chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego.

W powyższej sprawie wypowiadały się już sądy administracyjne, a wystarczy przytoczyć w tym miejscu uzasadnienie wyroku jednego z nich: "Wskazać bowiem należy, że jakkolwiek powołana ustawa i rozporządzenie rozdzielają przedsięwzięcia na mogące zawsze i na mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, to nie zmienia to oceny, że każde z tych przedsięwzięć jest przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko. Niewątpliwie bowiem różnica pomiędzy pojęciem "potencjalnie", a "zawsze" ma to znaczenie normatywne, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (co wiąże się z obowiązkiem sporządzenia raportu) w zależności od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji może mieć charakter obligatoryjny lub fakultatywny." (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 28.04.2016 r., sygn. akt II SA/Lu 933/15).

Dalej należy podkreślić, że sprawą niekwestionowaną jest obecność na działce nr 697 w Lubniewicach przy ul. Sulęcińskiej chronionych gatunków zwierząt. Jak wynika z Inwentaryzacji dendrologicznej działki ewidencyjnej nr 697 (ob. Lubniewice), która sporządzona została w lipcu 2019 r. obecny tam jest trzmiel kamiennik, który na działce tej żeruje. Poza tym z dużym prawdopodobieństwem jest tam obecna jaszczurka zwinka, dla której obszar ten stanowi optymalne miejsce siedliskowe. Spośród ptaków jest tam bezspornie cierniówka i pierwiosnek. Znaleziono też tam gniazdo srok. W okresie lęgowym obecne są tam też słowiki i pokizewki. Dla każdego z wymienionych gatunków środowisko naturalne działki nr 697 jest miejscem żerowania, siedliska, ostoi albo schronienia. Z tego jednak względu zgodnie z art. 46 ust. 1-3 ustawy o och.prz. zwierzęta te podlegają ochronie i to zarówno ich siedliska i ostoje, a jej celem jest zapewnienie przetrwania i właściwego stanu dziko występujących na terenie kraju zwierząt.

Żeby to jeszcze bardziej uwydatnić warto zwrócić uwagę na załącznik nr 1 i 2 do rozporządzenie ws. ochr.gat. W załączniku nr 1 jest wyszczególniony pierwiosnek (l.p. 421), pokrzewka (l.p. 430-431), cierniówka (l.p. 432), słowik (l.p. 446-448), zaś w załączniku nr 2 sroka (l.p. 28), jaszczurka zwinka (l.p. 34) oraz trzmiel kamiennik (l.p. 159). Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt. 7), 8), 9), 12) niszczenie siedlisk, ostoi, miejsc żerowania, innych schronisk lub nawet uniemożliwianie dostępu do schronisk wskazanym gatunkom jest zakazane. Dodatkowo w ust. 2 i 3 wprowadza się co do tych gatunków nawet zakaz ich ploszenia i niepokojenia. W takich okolicznościach niemożliwe jest zrealizowanie na działce o numerze ewidencyjnym 697 w Lubniewicach inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych. W oczywisty sposób stacja ta naruszy naturalny ekosystem, w którym żyją gatunki zwierząt występujące na tej właśnie działce, a tym samym naruszy zakazy związane z ochroną gatunkową zwierząt.

Powoływanie się też na możliwość uzyskania w niniejszej sprawie decyzji derogacyjnej, pozwalającej na usuwanie gniazd, niszczenie żerowisk gatunków chronionych, w oparciu jedynie o argumentację, że wpływ na populację tych gatunków będzie znikomy jest niewystarczające. Otóż art. 56 ust. 4 ustawy o och.prz. w zakresie przesłanek pozwalających na wydanie zezwolenia na usunięcie siedlisk, żerowisk, miejsc lęgowych gatunków chronionych, nie wskazuje li tylko brak szkód dla żyjących w dzikim stanie gatunków chronionych zwierząt, ale wymaga także wykazanie braku alternatywy i dodatkowo musi to być uzasadnione:

- 1) interesem ochrony dziko występujących gatunków;
- 2) koniecznością ograniczenia poważnych szkód w odniesieniu do upraw rolnych, inwentarza żywego, lasów, rybostanu, wody lub innych rodzajów mienia;
- 3) interesem zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego;
- 4) niezbędnością w realizacji badań naukowych, działań edukacyjnych lub celów związanych z odbudową populacji, reintrodukcją gatunków, albo do celów działań reprodukcyjnych, w tym do sztucznego rozmnażania;
- 5) chwytnościem, zbiorem, pozyskiwaniem lub przetrzymywaniem okazów objętych ochroną w liczbie określonej przez wydającego zezwolenie;
- 6) koniecznością wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska;
- 7) słuszością interesu strony lub koniecznością wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Tymczasem zaskarżona decyzja i raport oddziaływania na środowisko z października 2020 r. w powyższym zakresie wykazują niedostatek, bo ani nie rozważają alternatywnych rozwiązań ani nie wskazują żadną z koniecznych, dodatkowych okoliczności z wymienionych powyżej w pkt 1) - 7), uzasadniających depopulację gatunków chronionych na działce o numerze ewidencyjnym 697.

W przypadku nieuwzględnienia powyższych argumentów podnoszę dalej.

Burmistrz Lubniewic wydając zaskarżoną decyzję obaczył ją wadami, które winny skutkować wyeliminowaniem jej z obiegu prawnego.

Po pierwsze w zakresie wymogu stawianego przez art. 66 ust. 1 pkt 5) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy o u.i.ś.o.udz.s., tak raport jak i zaskarżona decyzja co prawda prezentują trzy warianty realizacji inwestycji, ale opierają różnice między tymi wariantami jedynie na jednej okoliczności. Tą okolicznością jest źródło zaopatrzenia stacji paliw płynnych w energię. Wariant tzw. inwestorski zakłada to źródło w gazie, wariant alternatywny w oleju opalowym, a wariant najbardziej korzystny dla środowiska w energii elektrycznej. Pomijając to, że w zasadzie wariant inwestorski jawi się jako także alternatywny wariant racjonalny, przez co koncepcja zasilania stacji olejem opalowym z góry jest odrzucona, to wszystkie trzy warianty nie przedstawiają różnic wymaganych przez prawo, a mianowicie powinny one się różnić nie tylko jedną okolicznością, ale także takimi czynnikami jak kubatura przedsięwzięcia, układ poszczególnych części składowych (pawilon, myjnia, wiaty, parking), a także powinny one analizować czynniki społeczne i prawne. Nie można też w pełni dać wiary twierdzeniom, że tzw. wariant racjonalny i jednocześnie najkorzystniejszy dla środowiska, ponieważ oparty na energii elektrycznej jest najmniej ekonomiczny. Nie ma tu bowiem także szczegółowych, porównywalnych wyliczeń kosztów tych trzech wariantów. Dodatkowo należy także podkreślić, że raport oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko powołuje się na końcu na „*PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA GMINY LUBNIEWICE, Lubniewice Maj 2016*”. W tym kontekście jednak warianty zaprezentowane w raporcie pomijają istotne założenia tego dokumentu - promowanie gospodarki niskoemisyjnej w oparciu o tzw. odnawialne źródła energii. W raporcie i tym sposobem w zaskarżonej decyzji brak tego aspektu - brak analizy możliwości wykorzystania choćby paneli fotowoltaicznych czy pomp ciepła do zasilania w energię stacji paliw.

Dalej Burmistrz Lubniewic pominął również art. 81 ust. 3 ustawy o u.i.ś.o.udz.s. Raport o oddziaływaniu zamierzonego przedsięwzięcia na środowisko naturalne z października 2020 r. w pkt 2.3.4. „*Wpływ na środowisko gruntowo-wodne*” na stronie 23 wskazuje, że przedmiotowa planowana inwestycja znajduje się na obszarze jednolitych części wód Lubniewka PLRW600025189629, której cel środowiskowy jakim jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego określono jako zagrożony z uwagi na zły wymiar tego potencjału. Co prawda w tym samym miejscu raport wskazuje na brak oddziaływania stacji paliw płynnych na wody podziemne i powierzchniowe, jednocześnie jednak raport w tym samym punkcie na stronie 21 mówi o możliwym wycieku na stacji z pojazdów oleju silnikowego lub paliw silnikowych, które oddziałują na składniki abiotyczne i biotyczne oraz utrzymują się jako frakcje w roztworach gleby, a to tym samym przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych jednolitej części wód Lubniewka PLRW600025189629. Skutkować ta okoliczność powinna wydaniem odmowy zgody na realizację zamierzonego przedsięwzięcia.

Treść decyzji z dnia 02.02.2021 r. zupełnie lekceważy uwarunkowania środowiskowe i związane z tym ewentualne szczególne wymagania, które powinien zachować inwestor na etapie realizacji planowanej stacji paliw płynnych. Stoi to w opozycji wobec art. 82 ust. 1 pkt. 1) lit. b) ustawy o u.i.ś.o.udz.s., który wymaga określenia istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie m.in. realizacji inwestycji. Warunki te są w decyzji określone w sposób niedostateczny i mieszają się z warunkami stawianymi na etapie jej eksploatacji. W tym miejscu ignoruje się wskazania jakie w tym zakresie zawiera raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia z października 2020 r. Ma to niebagatelne znaczenie, ponieważ nawet jeśli realizacja samej inwestycji będzie tylko czasowa, to może mieć to podstawowy wpływ na środowisko naturalne, biorąc pod uwagę prace ziemne, ilość samochodów ciężarowych jakie przez ten obszar miałyby się przewinąć, a także organizacja zaplecza budowy i składowania materiałów budowlanych.

Dalej nie można też i pominąć ewidentnych braków jakie w sentencji swojej zawiera zaskarżona decyzja. Nie sposób przez nie właściwie ocenić wpływu planowanego przedsięwzięcia inwestycyjnego na środowisko naturalne, a tym samym nie można w pełni określić jakie powinien inwestor przedsięwziąć w związku z tą inwestycją środki by należycie chronić środowisko naturalne przed degradacją. Mianowicie decyzja podaje, że stacja paliw płynnych będzie zaopatrzona w podziemny zbiornik LPG o pojemności 10 m³, ale bez jednoczesnego wskazania ile przewidywanych jest dystrybutorów dla dystrybucji gazu płynnego. Nie określa tego też raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko z października 2020 r., a mówi on jedynie o dwóch dystrybutorach dla paliwa płynnego. Brak ten nie pozwala na właściwą ocenę tego jak planowana inwestycja polegająca na budowie stacji paliw płynnych ma ostatecznie oddziaływać na środowisko naturalne.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

W tym miejscu podnoszę także, że istotną wadą zaskarżonej decyzji jest podanie w jej podstawie prawnej § 3 ust. 1 pkt 54) lit. a) rozporządzenia ws. przedsięwzięć, który nie ma zastosowania do inwestycji planowanej.

W końcu podnieść należy zupełnie dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wręcz odnosi się wrażenie, że nie ochronie środowiska ma służyć zaskarżona decyzja. Rzecz jasna w pominiętych albo zupełnie błędnie ocenionych faktach mieści się zarówno zlekceważenie tego, że obszar inwestycyjny położony jest na terenie obszaru chronionego krajobrazu Pojezierza Lubniewicko - Sulęcińskiego, że w bliskiej odległości znajduje się duży zbiornik wodny jakim jest jezioro Lubiąż jak i to, iż nie zwrócono uwagi szczególnej na obecność na działce o numerze ewidencyjnym 697 chronionych gatunków zwierząt i zlekceważono zupełnie inny sposób oddziaływania na środowisko planowanej budowy w okresie jej realizacji, a także brakuje odniesienia do ilości dystrybutorów LPG. W kontekście jeziora Lubiąż istotne jest wyjaśnienie czy przedmiotowa inwestycja faktycznie odległa będzie od niego o około 110 m. Zresztą to nieprecyzyjne wskazanie odległości mieści w sobie możliwość realizacji tej inwestycji w odległości także poniżej 100 m od tafla tego jeziora. Obok tego, co już zostało poruszone powyżej, znajdują się jednak także tak jaskrawe pominięcia faktów jak ten, gdy mowa jest w raporcie z października 2020 r. przy analizie oddziaływania planowanej inwestycji na zanieczyszczenie powietrza czy o poziomie hałasu o 4 samochodach ciężarowych i 20 osobowych w jednym miejscu, które miałyby na godzinę korzystać ze stacji, a w innym o 1 ciężarowym i 50 osobowych. Podobnie wskazanie w raporcie, że możliwe będzie przy powierzchni działki 2254 m² utrzymanie terenów zielonych o wymiarach 4980 m², powinno być tego typu sprzecznością, która wymaga wyjaśnienia przez wnioskodawcę. Organ jednak tego wymogu nie dopełnił. Na koniec zaś warto jeszcze zwrócić uwagę na sytuację Agnieszki i Krzysztofa małżonków Boruta. To oni jak nikt inny będzie poddany bezpośrednio oddziaływaniu stacji paliw. Od samego początku też Państwo Boruta stoją w opozycji wobec tej inwestycji i sprzeciwiają się jej realizacji. Związane jest to zarówno z niedogodnościami jakich zostaną oni poddani w związku z tą inwestycją - opary i hałas, ale także z spadkiem wartości ich działki. W związku z tym pominięto zupełnie to, że ewentualna budowa stacji paliw płynnych na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej w Lubniewicach wywołuje konflikt społeczny. W związku z powyższym niniejsze odwołanie jest w pełni słuszne i uzasadnione."

Po rozpatrzeniu odwołania tut. Kolegium decyzją z dnia 18.06.2021r., znak SKO.Go/450-Sz.M./581/21 utrzymało w całości w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

Następnie na ww. decyzję skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. wnieśli Agnieszka Boruta i Krzysztof Boruta, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. akt II SA/Go 805/21 uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego 18.06.2021r., znak SKO.Go/450-Sz.M./581/21 utrzymującą w całości w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp., zważyło, co następuje:

W związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. akt II SA/Go 805/21 orzekającym o uchyleniu zaskarżonej decyzji, tut. Kolegium ponownie przystąpiło do rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 ze zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie.

Kolegium w tym miejscu podaje, że ocena prawna, o której stanowi analizowany przepis, to wyjaśnienie istotnej treści przepisów prawnych i sposobu ich stosowania w rozpoznawanej sprawie. Ocena prawna o charakterze wiążącym musi dotyczyć właściwego zastosowania konkretnego przepisu czy też prawidłowej jego wykładni w odniesieniu do ściśle określonego rozstrzygnięcia podjętego w konkretnej sprawie. Musi ponadto pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym została sformułowana. Natomiast wskazania co do dalszego postępowania stanowią z reguły konsekwencje oceny prawnej. Dotyczą one sposobu działania w toku ponownego rozpoznania sprawy i mają na celu uniknięcie błędów już popełnionych oraz wskazanie kierunku, w którym powinno zmierzać przyszłe postępowanie dla uniknięcia wadliwości w postaci np. braków w materiale dowodowym lub innych uchybień procesowych (A. Kabat [w:] B. Dauter, M. Niezgódka-Medek, A. Kabat, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, LEX/el. 2019, art. 153.).

Zatem zarówno organ administracji, jak i sąd, rozpatrując sprawę ponownie, obowiązane są zastosować się do tak rozumianej oceny prawnej i wskazań, zawartych w uzasadnieniu wyroku. W orzecznictwie podkreśla się, iż działania naruszające wyrażoną w art. 153 p.p.s.a. zasadę muszą być konsekwentnie eliminowane przez uchylanie wadliwych z tego powodu rozstrzygnięć administracyjnych, już chociażby z uwagi na związanie wcześniej przedstawioną oceną prawną także i samego sądu administracyjnego (por. wyroki NSA: z dnia 21 października 1999 r., sygn. akt IV SA 1681/97 i z dnia 1 września 2010 r., sygn. akt I OSK 920/10). Ocena prawna traci moc wiążącą

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

tylko w przypadku zmiany prawa, zmiany istotnych okoliczności faktycznych sprawy (ale tylko zaistniałych po wydaniu wyroku, a nie w wyniku odmiennej oceny znanych i już ocenionych faktów i dowodów) oraz w wypadku wzruszenia we właściwym trybie orzeczenia zawierającego ocenę prawną. Podsumowując stwierdzić należy, zgodnie z poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 21 marca 2014r., sygn. akt I GSK 534/12), że: "Przepis art. 153 p.p.s.a. ma charakter bezwzględnie obowiązujący, wobec czego ani organ administracji publicznej, ani sąd administracyjny orzekając ponownie w tej samej sprawie, nie może pominąć oceny prawnej wyrażonej wcześniej w orzeczeniu, gdyż ocena ta wiąże go w sprawie. Uregulowanie zawarte w art. 153 p.p.s.a. oznacza, że orzeczenie sądu administracyjnego wywiera skutki wykraczające poza zakres postępowania sądownoadministracyjnego, bo jego oddziaływaniem objęte jest także przyszłe postępowanie administracyjne w danej sprawie. Z kolei, związanie samego sądu administracyjnego, w rozumieniu art. 153 p.p.s.a. oznacza, że nie może on formułować nowych ocen prawnych, które są sprzeczne z wyrażonym wcześniej poglądem, lecz zobowiązany jest do podporządkowania się mu w pełnym zakresie oraz konsekwentnego reagowania w razie stwierdzenia braku zastosowania się organu administracji publicznej do wskazań w zakresie dalszego postępowania".

Mając powyższe na uwadze należy zatem w pierwszej kolejności przywołać ocenę prawną i wskazania wyrażone przez Sąd w wyroku z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. akt II SA/Go 805/21, tj.:

„Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: Przedmiotem kontroli sądownoadministracyjnej pod względem legalności w niniejszej sprawie była decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp. utrzymująca w mocy decyzję Burmistrza Lubniewic o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697, przy ul. Sulęcińskiej.

Podstawą materialną powyższych decyzji stanowił art. 71 u.u.i.s., zgodnie z którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia (ust. 1). Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Przedmiotem postępowania w sprawie o ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia jest ocena i analiza dopuszczalności konkretnego planowanego dopiero przedsięwzięcia, jego oddziaływania na środowisko, ludzi, krajobraz, przy spełnieniu ustawowych warunków (por. wyrok NSAz 15 czerwca 2021 r, I OSK 440/21).

W niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z przedsięwzięciem mogącym potencjalnie oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 35 i 36 r.p.m.z.o.ś. w zw. § 4 r.p.m.z.o.ś., tj. z instalacją do dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi oraz instalacją do podziemnego magazynowania powyższych produktów, w odniesieniu do którego postanowieniem z dnia 2 listopada 2018 r. Burmistrz Lubniewic nałożył - na podstawie art. 63 ust. 1 u.u.i.s. - na inwestora obowiązek przedłożenia raportu oddziaływania na środowisku, określając jego zakres.

W ocenie Sądu organy obu instancji w sposób prawidłowy dokonały kwalifikacji powyższego przedsięwzięcia, jako przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko. Jedyne organ I instancji podał w sentencji decyzji nieprawidłowy przepis powyższego rozporządzenia wykonawczego do u.u.i.s. Zaznaczyć należy, iż fakt powołania się przez organy administracji w decyzji na przepisy niewłaściwe w sprawie, jakkolwiek wskazuje na wadliwość działania tych organów, nie stanowi jednak przesłanki do uznania przez sąd, że nastąpiło naruszenie prawa w stopniu istotnym dla rozstrzygnięcia, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że organy administracji mogły wydać zaskarżone decyzje mając do tego podstawę w innym przepisie (por. wyrok NSA z 28 października 2020 r., li OSK 1651/20). Z takim właśnie przypadkiem mamy do czynienia w kontrolowanej sprawie. Zresztą uchybienie to dostrzegł organ odwoławczy i wskazał w swej decyzji prawidłowy przepis r.p.m.z.o.ś. W związku z tym sformułowane w tym zakresie zarzuty skargi nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Zasadne są natomiast - zdaniem Sądu - częściowo zarzuty skargi wskazujące na to, iż organ odwoławczy dopuścił naruszenia przepisów art. 7, art. 77 § 1 i 80 k.p.a. Podkreślić bowiem należy, iż zgodnie z ogólną zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.) organ odwoławczy w wyniku wniesionego odwołania zobowiązany jest do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia merytorycznie sprawy. Oznacza to konieczność ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, a nie ograniczenie się jedynie do weryfikacji decyzji organu I instancji. Organ odwoławczy jest - tak samo jak organ I instancji (stosownie do treści art. 140 k.p.a.) - związany art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a. i ma obowiązek rozpoznać sprawę w oparciu o całość materiału dowodowego. Powinien więc uwzględnić wszystkie dowody zgromadzone w aktach sprawy w prowadzonym zarówno przez organ I instancji, jak i organ II instancji postępowaniu administracyjnym. Istota administracyjnego postępowania odwoławczego polega zatem na ponownym rozstrzygnięciu sprawy administracyjnej z jednoczesnym odniesieniem się do przedstawionych przez stronę w odwołaniu zarzutów. Organ

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

---

odwoławczy zobligowany jest przy tym do rozpatrzenia żądań strony i podniesionych zarzutów oraz rozpoznania sprawy w jej całokształcie w sposób określony przepisami procedury administracyjnej. Tym samym organ wyższego stopnia ma obowiązek rozpoznać wszystkie żądania, wnioski i zarzuty strony oraz ustosunkować się do nich w uzasadnieniu swej decyzji zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 107 § 3 k.p.a. Wspomniane żądania, wnioski i zarzuty mogą być rzecz jasna zawarte także w złożonym przez stronę odwołaniu lub piśmie, (por. wyrok NSA z 23 kwietnia 2001 r., IV SA 501/99, wyrok NSA z 15 października 1999 r., IV SA 1654/97, wyrok NSA z 19 lipca 2001 r., V SA 3872/00, wyrok NSA z 20 grudnia 1999 r., IV SA 274/97, wyrok WSA w Warszawie z 7 sierpnia 2007 r., VII SA/Wa 441/07, wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 października 2006 r., VI SA/Wa 1409/06, K. Glibowski /w/ R. Hauser i M. Wierzbowski (red.), KPA, Komentarz, C.H. Beck 2014, s. 73-74).

Stąd też decyzja organu odwoławczego niespełniająca tego rodzaju standardów nie może się ostać, gdyż sąd administracyjny nie może dokonywać bezpośrednio oceny decyzji organu I instancji, jeśli organ II instancji w istotnym zakresie uchylił się od tej kontroli w postępowaniu odwoławczym, godziłoby to bowiem we wspomnianą zasadę dwuinstancyjności wynikającą z art. 15 k.p.a., podniesioną zresztą do rangi konstytucyjnej (art. 78 Konstytucji RP). Do uznania bowiem, że zasada dwuinstancyjności została zrealizowana nie wystarczy stwierdzenie, iż w sprawie zapadły dwa rozstrzygnięcia dwóch organów różnych stopni. Konieczne jest też, by rozstrzygnięcia zostały poprzedzone przeprowadzeniem przez każdy z tych organów, który wydał decyzję postępowania umożliwiającego osiągnięcie celów, dla których postępowanie to jest prowadzone (por. K. Glibowski, ibidem i powołane tamże orzecznictwo). Organ administracji, który nie ustosunkowuje się do twierdzeń uważanych przez strony za istotne dla sposobu załatwienia sprawy, uchybia ponadto obowiązkom wynikającym z art. 8 i art. 11 k.p.a. Zaniechanie przez organy administracji uzasadnienia swych decyzji w sposób przekonywujący, a więc odnoszący się do wszystkich zarzutów, zgodny z zasadami wyrażonymi w art. 7-9 i art. 11 k.p.a. skutkuje - w myśl utrwalonego już orzecznictwa - wadliwością tych decyzji jako naruszających dyspozycję art. 77, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a. (por. wyrok NSA z 6 sierpnia 1984 r., II SA 742/84, ONSA 1984/2/67, wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r., VIII SA/Wa 672/09).

Nie może też organ oczekiwać, że zrobi to za niego sąd, kontrolując zaskarżoną decyzję. Sąd nie jest władny zastąpić organów administracji w dokonaniu ustaleń, analiz i ocen, gdyż ustrojową rolą sądu administracyjnego nie jest rozpoznawanie i rozstrzyganie ("załatwianie" w rozumieniu art. 104 § 1 k.p.a.) spraw administracyjnych, lecz - jak wynika z treści art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r., poz. 137) - kontrola działalności administracji publicznej, i to zasadniczo tylko pod względem zgodności z prawem. Tym samym nie jest rolą sądu administracyjnego uzupełnianie w jakimkolwiek zakresie aktów podejmowanych przez organy administracji, a w szczególności prowadzenie brakujących ustaleń, analiz, tudzież przedstawianie "w zastępstwie" tych organów motywów, jakimi kierowały się one przy rozstrzygnięciu danej sprawy (por. wyrok WSA w Poznaniu z 19 maja 2016 r., IV SA/Po 973/15). Kontrola sądownoadministracyjna nie może zastępować organu, gdyż narusza to konstytucyjną zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Rolą sądu administracyjnego jest jedynie badanie legalności działań bądź zaniechań organu (por. wyrok NSA z 24 stycznia 2018 r., II OSK 1419/17). Zwłaszcza nie jest rolą sądu administracyjnego poszukiwanie w całokształcie sprawy motywów, którymi kierował się organ wydając dane rozstrzygnięcie. Motywy te muszą wynikać wprost z decyzji i jego uzasadnienia, spełniającego wymogi określone w art. 107 § 3 k.p.a. (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 6 września 2017 r., II SA/Go 401/17).

Sąd uznał, iż organ odwoławczy dopuścił się naruszenia powyższych przepisów postępowania, gdyż nie odniósł się do szeregu okoliczności podniesionych przez skarżących w odwołaniu, a mianowicie:

- kwestii prawidłowości ustalenia, iż planowane przedsięwzięcie położone jest w odległości 110 metrów od jeziora Lubiąż z daniem skarżących ta odległość wynosi 80 m), co ma wpływy na ocenę zagrożenie dla wód tego jeziora i zamieszkujących to jezioro gatunków ptaków;
- wskazanej powierzchni zieleni jaka będzie zachowana na działce nr 697 objętej inwestycją; określono bowiem w decyzji i raporcie tą powierzchnię na 4980 m², w sytuacji gdy cała powierzchnia tej działka wynosi 2254 m²;
- występujących rozbieżności dotyczących przewidywanej liczbę pojazdów korzystających ze stacji (por. strony 7, 9 i 14 raportu);
- prawidłowości zidentyfikowanych konfliktów społecznych wywołanych przedsięwzięciem i ich znaczenia dla końcowego rozstrzygnięcia.

Powyższe okoliczności miały istotny charakter, jako że niewątpliwie wpływały na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ludzi i krajobraz, Ponadto analiza raportu w odniesieniu do powyższych kwestii nie wkraczała w sferę wiadomości specjalnych i mieściła się w zakresie ocen jakie może dokonywać organ administracji, tj. w zakresie kompletności, spójności oraz spełnienia ustawowych wymagań co do zawartości raportu w rozumieniu dyspozycji art. 66 u.u.i.ś. (por. wyrok NSA z 3 kwietnia 2012 r., II OSK 85/12). Stąd - zdaniem Sądu - ocena Kolegium, iż raport jest przekonywujący, logiczny i zupełny nie spełniała wymagań określonych w art. 77 § 1 i 80 k.p.a., o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Za niewystarczająco uzasadnione - wbrew wymogom określonym w art. 107 § 3 k.p.a. - należało uznać również rozpoznanie przez Kolegium zarzutu naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit b u.u.i.ś. Sprowadzało się ono bowiem do stwierdzenia, iż organ I instancji określił w pkt II decyzji istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Stanowiło to powtórzenie powołanego przepisu bez nawiązania do ustalonego stanu faktycznego oraz bez odniesienia się do argumentacji odwołujących się.

Niezasadne są natomiast zarzuty dotyczące kwestii liczby dystrybutorów gazu. Podkreślić bowiem należy, iż zarówno w sentencji decyzji organu (strona 3), jak i w charakterystyce przedsięwzięcia (str. 2 załącznika nr 1 do decyzji), wyraźnie mowa o dystrybutorze gazu, a nie o dystrybutorach (jak w przypadku paliw płynnych), co oznacza, iż przewidywany jest jeden dystrybutor gazu. Tak ukształtowany zakres przedsięwzięcia wynika też treści raportu i taki jego zakres poddany był w nim analizie w kontekście oddziaływania na środowisko. Nie może być zatem mowy o jakichkolwiek wątpliwościach co do rodzaju przedsięwzięcia, a tym samym o naruszeniu art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a u.u.i.ś. w zw. art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a.

Zdaniem Sądu chybione są zarzuty skargi odnoszące się do kwestii oddziaływania stacji paliw na wody podziemne i gleby. Podkreślić bowiem należy, iż jest oczywiste, że tego rodzaju inwestycja rodzi niebezpieczeństwo wycieków paliw do gleby i przedostania się do wód, jednakże przeciwdziałaniu tego rodzaju sytuacjom służy szereg zabezpieczeń (m.in. utwardzony szczelnie teren przy dystrybutorach, dwu płaszczyznowy zbiornik z detekcją wycieku, obowiązek wyposażenia stacji w sorbenty oraz separatory substancji ropopochodnych), które zostały szczegółowo omówione zarówno w raporcie, jak i w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, które należy uznać za wystarczające, aby nie dopuścić do migracji zanieczyszczeń, a tym samym nie zachodzi zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych. Stąd w tym zakresie nie sposób zarzucić organom naruszenia przepisów postępowania (art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a.), a w konsekwencji poczynienia w tej materii nieprawidłowych ustaleń skutkujących naruszeniem art. 81 ust. 3 u.u.i.ś.

Sąd nie podziela natomiast argumentacji organów wskazujących, iż oceniany raport spełnia wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. Zgodnie z tym przepisem raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Podkreślić należy, iż warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedstawienie minimum trzech wariantów pozwala na utworzenie siatki porównawczej, na gruncie której organ weryfikuje proponowany wariant, który może być zaakceptowany przez organ. Ilość wymaganych do przedstawienia w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia nie zależy zatem od woli i uznania, a także oceny inwestora. Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. (por. wyroki NSA: z 17 stycznia 2018 r., II OSK 813/16; z 17 stycznia 2017 r., II OSK 89/16). Celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Skuteczność działań prewencyjnych w indywidualnej ocenie konkretnego przedsięwzięcia uzależniona jest w dużej mierze od jakości opracowanych w raporcie wariantów oraz prawidłowej ich oceny przez organ wydający decyzję środowiskową. Zasada prewencji w ocenie oddziaływania na środowisko wymaga stosowania odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych, które powinny znaleźć się w opisie wariantów.

Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Ustawodawca w żaden sposób nie definiuje racjonalnego wariantu alternatywnego. Pewne jest jednak, że opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdyby ten wariant miał być zrealizowany. Racjonalność wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez inwestora. Racjonalny wariant alternatywny nie może mieć więc charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych). Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. "Alternatywność" wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

---

inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń). Nie jest też wykluczone odwoływanie się do innych różnic, wynikających np. z kryteriów ekonomicznych i społecznych. Bezspornie wariant racjonalny nie może mieć charakteru pozornego, tj. nie może się sprowadzać do zaproponowania realizacji przedsięwzięcia w tej samej lokalizacji przy niewielkich różnicach technologicznych (por. wyrok NSA z 21 lutego 2018 r., II OSK 1871/17, wyrok NSA z 20 kwietnia 2021 r., III OSK 269/21, wyrok NSA 1 czerwca 2021 r., III OSK 2478/21, wyrok NSA z 20 kwietnia 2021 r., III OSK 376/21, wyrok WSA w Poznaniu z 3 lipca 2019 r., II SA/Po 247/19, wyrok WSA w Warszawie z 11 listopada 2021 r., IV SA/Wa 762/21, wyrok WSA w Bydgoszczy z 16 października 2019 r., II SA/Bd 587/19).

Co do zasady, także wariant proponowany przez wnioskodawcę oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska powinny być różne. W orzecznictwie i piśmiennictwie słowo "wariant", w kontekście raportu, jest rozumiane jako inne opracowanie, inne wykonanie, odmiana, modyfikacja, wersja. Kwestie praktyczne związane z treścią raportu obejmują lokalizację przedsięwzięcia, zagospodarowanie terenu, rozwiązania dotyczące obiektów zewnętrznych, sieci transportu, zasilania, organizacji robót, doboru materiałów, czasu realizacji oraz inne. Inwestor nie może więc z góry ograniczać możliwości analizy oddziaływań na środowisko wynikających z różnych wariantów planowanego przedsięwzięcia przez przedstawienie opisu tylko jednej wersji, bądź kilku wersji różniących się w taki sposób, że nie można ich traktować jako wariantów (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2017 r., I! OSK 1472/15 oraz powołany tam: G. Dobrowolski, "Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach", Toruń 2011, s. 189, wyrok NSA z 27 kwietnia 2018 r., II OSK 2849/17, wyrok WSA w Warszawie z 11 listopada 2021 r., IV SA/Wa 762/21). Odnosząc powyższe rozważania do stanu rozpoznawanej sprawy, należy zauważyć, że różnica między wariantem inwestorskim a pozostałymi wariantami jest niewielka, co powoduje, iż nie można uznać, iż został spełniony warunek wariantowości, wymagany przez art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś.

W wariantcie alternatywnym i najkorzystniejszym dla środowiska zaproponowano realizację przedsięwzięcia w tym samym miejscu i w tych samych rozmiarach, co w wariantcie inwestorskim, a warianty te praktycznie nie różnią się od siebie pod względem technologicznym. Różnica polega jedynie na tym, że w wariantcie inwestorskim pawilon handlowy ogrzewany będzie za pomocą kotłowni zasilanej gazem, a w wariantcie alternatywnym za pomocą kotłowni zasilanej olejem opalowym, (s. 29 raportu). Natomiast w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska uwzględniono ogrzewanie elektryczne, które przewidziano zarówno w myjni, jak i w pawilonie handlowym (s. 30 raportu). Wykorzystanie do ogrzewania oleju pociągnie za sobą zwiększenie szkodliwych emisji do środowiska w związku z jego spalaniem oraz zwiększonym ruchem pojazdów dowożących olej. Warianty inne niż inwestorski zmieniają zatem sposób oddziaływania inwestycji na środowisko jedynie w aspekcie paliwa użytego do ogrzewania. Tymczasem w przypadku omawianej inwestycji to nie instalacja grzewcza jest jedynym i głównym elementem oddziaływania na środowisko, lecz przede wszystkim instalacja do dystrybucji paliw oraz zbiorniki do ich przechowywania, a także ruch pojazdów z tym związany. Pawilon handlowy oraz myjnia są obiektami towarzyszącymi i gdy były budowane odrębnie, uwzględniając sposób ich ogrzewania, nie wymagałby uzyskania decyzji środowiskowej. Wariantowość dotyczy zatem elementu przedsięwzięcia w zasadzie pobocznego, nieistotnego z punktu widzenia przepisów u.u.i.ś. i r.p.m.z.o.ś., a zatem ma cechy pozorności. Powyższych względów nie można zgodzić się ze stanowiskiem organów, że inwestor przedstawił trzy warianty planowanego przedsięwzięcia. W rezultacie nie było również możliwości dokonania rzeczywistej oceny, który z wariantów jest najkorzystniejszy dla środowiska. W tej sprawie nie można mówić wobec tego o określeniu przewidywanego oddziaływania na środowisko wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. Zwrócić należy uwagę, że ustawodawca nie wprowadził dla przedmiotowego przedsięwzięcia wyjątku, a mianowicie aby dla przedsięwzięć polegających na budowie stacji paliw wraz z infrastrukturą techniczną, możliwe było odstąpienie od obowiązku określonego w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. (por. wyrok NSA z 20 kwietnia 2021 r., III OSK 269/21).

Opracowanie raportu z naruszeniem art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. uznaje się za tego typu wadę postępowania dowodowego, która nie może być konwalidowana i zawsze stanowi naruszenie przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy (por. wyrok NSA z 2 grudnia 2014 r., II OSK 2916/12)

Powyżej stwierdzone naruszenia powodują, iż nie zachodzi konieczność przeprowadzenia dalszej analizy legalności decyzji, zwłaszcza odnoszenia się do naruszenia przepisów materialnego wskazanych w pkt I.a i I.b skargi. Ocena bowiem prawidłowości wykładni i zastosowania norm prawa materialnego może być oparta jedynie na prawidłowo pod względem proceduralnym zbudowanej podstawie faktycznej rozstrzygnięcia (por. wyrok NSA z 21 października 2015 r., I OSK 124/14), a z takim przypadkiem nie mamy do czynienia w kontrolowanej sprawie. W szczególności, iż dodatkowo Sąd dostrzegł, że autorzy raportu analizując wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko w kontekście tego czy znacząco negatywnie oddziałuje na środowisko nie przeprowadzili analizy w odniesieniu do wszystkich ptaków chronionych, których siedliska stwierdzono na terenie planowanej inwestycji. Mianowicie na str. 9 inwentaryzacji przyrodniczej, stanowiącej załącznik do raportu, wskazali bowiem występowanie sroki, pierwiosnka, cierniówki (tab. 2), natomiast w dalszych rozważaniach dotyczących wpływu planowanej inwestycji (pkt 6) na gatunki i obszary chronione, wymienili srokę, cierniówkę i piecuszka. Podkreślić

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

należy, iż piecuszek (*Phylloscopus trochilus*) jest to inny gatunek ptaka niż pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*) /por. G. Amann, Flora i fauna lasów. Ptaki, Warszawa 2002, s. 141-142/. Zatem również i w tym zakresie organy dopuściły się naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., czyniąc tym samym, przy uwzględnieniu wcześniejszych uwag, niemożliwym przesądzenie czy zakres oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko wyklucza wydanie pozytywnej decyzji środowiskowej.

Niezależnie od powyższego należało poczynić kilka uwag porządkujących, których sformułowanie jest możliwe niezależnie od wadliwości ustaleń faktycznych. Przede wszystkim konieczne jest wyjaśnienie, że wynikający z § 3 ust. 1 pkt 2 uchwały nr VI/99/19 zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu u.u.i.ś. na terenie obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie” należy odczytywać uwzględniając treść u.o.p. Wprowadzenie tego zakazu znajduje bowiem oparcie w art. 24 ust. 1 pkt 2 u.o.p., zgodnie z którym na obszarze chronionego krajobrazu może być wprowadzony między innymi zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu u.u.i.ś. Zgodnie jednak z art. 24 ust. 3 u.o.p. zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu (por. wyrok WSA w Gorzowie z 28 października 2021 r., II SA/Go 287/21, wyrok NSA z 8 czerwca 2018 r. II OSK 2963/17). Stąd też w przypadku, gdy ponownie rozpoznając sprawę organ stwierdzi brak negatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu, możliwe będzie jego realizacja mimo wspomnianego zakazu wynikającego z § 3 ust. 1 pkt 2 uchwały nr VI/99/19. Również zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich, nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, wynikający z § 3 ust. 1 pkt 1 uchwały nr VI/99/19 nie ma bezwzględnie charakteru. Możliwe jest bowiem uzyskanie w odrębnym postępowaniu decyzji wyrażającej zgodę na powyższe czynności na podstawie art. 56 u.o.p. Przy czym nie jest rolą organów podejmujących decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia badanie i przesądzenie przesłanek do wydania powyższej decyzji jako, iż jest ona wydawana w odrębnym postępowaniu oraz przez inny organ administracji. Mając na uwadze powyżej stwierdzone naruszenia przepisów postępowania Sąd - na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm. - określanej dalej jako p.p.s.a.) - uchylił zaskarżoną decyzję.

Ponownie rozpoznając sprawę organ w pierwszej kolejności odniesienie do wszystkich zarzutów odwołania i stosownie do jej wyników - uwzględniając jednocześnie ocenę prawną zawartą w niniejszym uzasadnieniu - zobowiąże wnioskodawcę do przedstawienia raportu usuwającego stwierdzone wadliwości.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. mając na uwadze powyższe, w pierwszej kolejności podaje, że przedmiotem ponownie prowadzonego postępowania jest sprawa zakończona decyzją z dnia 02.02.2021., znak IN.6220.1.2018 wydaną przez Burmistrza Lubniewic, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce nr 697 przy ul. Sulęcińskiej.

Podstawę materialnoprawną zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy m.in. art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 80 ust. 1 i ust. 2, art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej jako „u.o.o.ś.”.

W myśl art. 71 ust. 1 u.o.o.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do art. 71 ust. 2 pkt 1- 2 u.o.o.ś. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 u.o.o.ś., postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Z kolei stosownie do art. 59 ust. 1 u.o.o.ś. przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 u.o.o.ś., ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

---

weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w zdaniu drugim tego przepisu (art. 80 ust. 2 u.o.o.ś.).

Zgodnie z art. 82 ust. 1 u.o.o.ś. w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ określa:

a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,

b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,

d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,

e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

– wójt, burmistrz lub prezydent miasta,

– starosta,

– marszałek województwa,

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Wnioskiem z dnia 20.06.2018 r. inwestor Leszek Gadomski wystąpił do Burmistrza Lubniewic o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z niezbędną infrastrukturą i wyposażeniem w Lubniewicach na działce o nr ewid. 697 przy ul. Sulęcińskiej, które zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 35 i pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikuje się jako przedsięwzięcie potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71 ze zm.) – dalej jako „rozporządzenie”.

Zdaniem Kolegium Burmistrz Lubniewic w zaskarżonej decyzji błędnie wskazał jako podstawę prawną wydanej decyzji § 3 ust. 1 pkt 54 lit a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, który nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania. Podkreślić jednak trzeba, że organ pierwszej instancji brał pod uwagę w toku postępowania przedsięwzięcie polegające na budowie instalacji do dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego (§ 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010); oraz instalację do podziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w pkt 36a i § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³ (§ 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010).

Biorąc pod uwagę całość akt postępowania należy stwierdzić, że postępowanie było prowadzone z uwzględnieniem mających zastosowanie powyższych przepisów rozporządzenia i przywołanie błędnej jednostki redakcyjnej rozporządzenia w podstawie prawnej rozstrzygnięcia wobec uwzględnienia prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięcia zgodnie z ww. rozporządzeniem nie może stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Dalej Kolegium wyjaśnia, iż w związku z tym, że planowane przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko konieczne okazało się przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym uzgodnienie warunków planowanego przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. (art. 77 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś.), Dyrektorem Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wlkp. (art. 77 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś.) oraz zasięgnięcie opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sulęcinie oraz (art. 77 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś.).

Kolegium wskazuje, że organ, do którego się zwrócono o opinię, tj. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sulęcinie pismem znak: NZ-420.7.L.2020 z dnia 20.11.2020 wyraził pozytywną opinię pod względem wymagań higieny środowiska i warunków realizacji przedsięwzięcia.

Wobec opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 09.10.2018r., znak PO.ZZŚ.1.435.201.2018.KW nie stwierdzającej potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko, nie było wymagane uzgodnienie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z kolei Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., po zapoznaniu się z przedłożonym raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, postanowieniem znak: WZŚ.4221.116.2020.DB z dnia 27.11.2020 r. postanowił uzgodnić realizację przedsięwzięcia.

W myśl art. 62 ust. 1 u.o.o.ś. w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca, dostępność do złóż kopalin ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; wymagany zakres monitoringu.

Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwala organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić. Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Dodać trzeba, że ustalenie w decyzji o środowiskowych warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Określa jedynie kształt inwestycji z punktu widzenia wymogów ochrony środowiska, dopuszcza jej realizację w wariantcie dla środowiska najkorzystniejszym. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego (jeśli na danym terenie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego) i o udzielenie pozwolenia na budowę – następuje konkretyzacja i materializacja warunków określonych w decyzji środowiskowej. Innymi słowy, decyzja środowiskowa statuuje ograniczenia realizacji przedsięwzięcia konieczne ze względu na wymogi ochrony środowiska w różnych jego aspektach.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Jak wynika z art. 63 ust. 1 u.o.o.s. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 02.11.2018 r., znak IN.6220.01.2018 Burmistrz Lubniewic nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu środowiskowego.

Zdaniem Kolegium zaakcentować trzeba, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi zasadniczy dokument, w oparciu o który dokonuje się oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dokument ten, który ma charakter dokumentu prywatnego o szczególnej mocy dowodowej wynikającej z ustawy (art. 63 ust. 3 i art. 66 u.o.o.s.), powinien zawierać kompleksową (zupelną i rzetelną) ocenę przedsięwzięcia i analizę aspektów jego funkcjonowania w ich wzajemnym powiązaniu, odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia, a także wskazywać, jakie obowiązują w tym zakresie standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach. Jedynie wówczas może stanowić podstawę oceny oddziaływania.

Zakres treści raportu wyznacza przepis art. 66 u.o.o.s. Raport podlega kontroli organu zgodnie z art. 77 w zw. z art. 75 § 1 k.p.a. Ocena raportu niewątpliwie jest ograniczona, ponieważ organ nie posiada specjalistycznej wiedzy, a w konsekwencji nie jest w stanie dokonać merytorycznej oceny raportu, sprawdzając zasadność zawartych w nim ocen, nie jest w stanie dokonać sprawdzenia (badania i ustalenia) parametrów przedsięwzięcia i jego oddziaływania. Znajduje to swoje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, gdzie zwraca się uwagę, że w przypadku uznania, że przedłożony w danej sprawie raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, odpowiada przepisom prawa oraz jest spójny, logiczny i przekonujący, to nie jest koniecznym szczegółowa ocena wartości dowodowej tego raportu. Taka ocena jest zbędna, gdy organ administracji publicznej dokonał oceny w wyniku której stwierdził, iż jest on zupełny zarówno pod względem formalnym jak i merytorycznym (zawiera wszystkie niezbędne elementy oraz ich rzeczowe uzasadnienie). Zatem organ nie jest zobowiązany do samodzielnego badania i ustalania parametrów w oparciu o wiedzę specjalistyczną, w sytuacji gdy dysponuje opinią, którą uznaje za wiarygodną i zupełną (wyroki NSA: z dnia 6 lutego 2013 r. sygn. akt II OSK 1862/11, LEX nr 1358431; z dnia 1 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2105/11, LEX nr 1340187, z dnia 20 marca 2014 r. sygn. akt II OSK 2564/12, CBOSA).

Obowiązkiem organu I instancji było ustalenie, czy planowane przedsięwzięcie nie wiąże się z nadmiernym zagrożeniem dla środowiska, czy podjęte zostały niezbędne kroki w celu zminimalizowania szkodliwego wpływu przedsięwzięcia na środowisko i czy nie zachodzą określone prawem przesłanki uniemożliwiające podjęcie określonej działalności na terenie objętym zamierzeniem inwestycyjnym. Wydając zaskarżoną decyzję Burmistrz Lubniewic dysponował raportem oddziaływania na środowisko, który uznany został za poprawny formalnie oraz merytorycznie zarówno przez organ uzgadniający, jak i przez organ opiniujący przedsięwzięcie, i został bezkrytycznie oceniony przez Burmistrza, który uznał, że odpowiada on przepisom prawa.

W opinii Kolegium przy ponownym prowadzeniu sprawy na skutek wyroku WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17.02.2022r., sygn. akt II SA/Go 805/21 należy stwierdzić, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, z uwzględnieniem wymogów w zakresie ochrony środowiska i uzyskanych opinii oraz uzgodnień, prowadzi do wniosku, że przedłożony raport, wraz z uzupełnieniami, nie spełniał wymów formalnych i merytorycznych określonych w u.o.o.s.

W pierwszej kolejności podać należy, że w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ugruntowany jest pogląd, według którego jeżeli zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 listopada 2013 r., sygn. akt II OSK 1376/12, LEX nr 1616483, z 20 marca 2014 r., sygn. akt II OSK 2564/12, LEX nr 1511156 i z 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1729/16, LEX nr 2331249, z 25 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 2320/17, LEX nr 2707070).

W tym stanie rzeczy oraz w związku ze związaniem tut. Kolegium wyrokiem WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17.02.2022r., sygn. akt II SA/Go 805/21, w którym Sąd zaznaczył, że nie podziela argumentacji organów wskazujących, że oceniany raport środowiskowy spełnia wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.s., należy stwierdzić, że powyższe winno skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji organu I instancji. Tut. Kolegium podziela prezentowane przez WSA w Gorzowie Wlkp. w przywołanym wyżej wyroku stanowisko, iż opracowanie raportu z naruszeniem art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.s. uznaje się za tego typu wadę postępowania dowodowego, która nie może być konwalidowana i zawsze stanowi naruszeniem przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy (por. wyrok NSA z 02.12.2014r., II OSK 2916/12).

W ocenie Kolegium wymaga wyjaśnienia, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.s. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

lub jego oddziaływania, w tym: a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Kolegium w tym miejscu podaje, że będąc związane wyrokiem WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17.02.2022r., sygn. akt II SA/Go 805/21, stwierdza, że różnica w znajdującym się w aktach sprawy raporcie środowiskowym między wariantem inwestorskim a pozostałymi wariantami jest niewielka, co powoduje, iż nie można uznać, iż został spełniony warunek wariantowości, wymagany przez art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. W wariantcie alternatywnym i najkorzystniejszym dla środowiska zaproponowano bowiem realizację przedsięwzięcia w tym samym miejscu i w tych samych rozmiarach, co w wariantcie inwestorskim, a warianty te praktycznie nie różnią się od siebie pod względem technologicznym. Różnica polega jedynie na tym, że w wariantcie inwestorskim pawilon handlowy ogrzewany będzie za pomocą kotłowni zasilanej gazem, a w wariantcie alternatywnym za pomocą kotłowni zasilanej olejem opałowym. Natomiast w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska uwzględniono ogrzewanie elektryczne, które przewidziana zarówno w myjni, jak i w pawilonie handlowym. Wykorzystanie do ogrzewania oleju pociągnie za sobą zwiększenie szkodliwych emisji do środowiska w związku z jego spalaniem oraz zwiększonym ruchem pojazdów dowożących olej. Warianty inne niż inwestorski zmieniają zatem sposób oddziaływania inwestycji na środowisko jedynie w aspekcie paliwa użytego do ogrzewania. Tymczasem w przypadku omawianej inwestycji to nie instalacja grzewcza jest jedynym i głównym elementem oddziaływania na środowisko, lecz przede wszystkim instalacja do dystrybucji paliw oraz zbiorniki do ich przechowywania, a także ruch pojazdów z tym związany. Pawilon handlowy oraz myjnia są obiektami towarzyszącymi i gdyby były budowane odrębnie, uwzględniając sposób ich ogrzewania, nie wymagałyby uzyskania decyzji środowiskowej. Wariantowość dotyczy zatem elementu przedsięwzięcia w zasadzie pobocznego, nieistotnego z punktu widzenia przepisów u.o.o.ś. i rozporządzenia, a zatem ma cechy pozorności.

W ocenie tut. Kolegium raport znajdujący się w aktach sprawy nie spełnia wymogów z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. wobec braku przedstawienia racjonalnego wariantu alternatywnego, oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru. Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przedstawienie minimum trzech wariantów pozwala na utworzenie siatki porównawczej, na gruncie której organ weryfikuje proponowany wariant, który może być zatwierdzony przez organ do realizacji. Inwestor obowiązany jest przedstawić taki raport o oddziaływaniu przedsiębiorstwa na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., a nie tylko wariantu, którym inwestor z przyczyn oczywistych jest zainteresowany (por. wyroki NSA z dnia 21 lutego 2018 r., II OSK 1871/17, z dnia 17 stycznia 2018 r., II OSK 813/16, CBOSA). Celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Jest też oczywistym, że w każdej sprawie z uwagi na charakter planowanego przedsięwzięcia inne kryteria będą decydować, czy przedstawione w raporcie o oddziaływaniu na środowisko obok wariantu inwestora pozostałe warianty będą odpowiadać kryteriom racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska.

W literaturze wskazuje się, że wariantowanie może następować w odniesieniu między innymi do:

- lokalizacji obejmującej nie tylko umiejscowienie, ale także całą niezbędną do funkcjonowania infrastrukturę, jak drogi dojazdowe, zagospodarowanie nieruchomości czy też budowę obiektów pomocniczych,
- rodzaju przedsięwzięcia, w zakresie między innymi stosowanych kryteriów i procesów technologicznych, sposoby projektowania poszczególnych obiektów, instalacji, wykorzystywanych w procesach technologicznych substancji, programu realizacji przedsięwzięcia, jego skali, czy nawet zamierzeń dotyczących gruntów po zakończeniu eksploatacji,
- charakter oddziaływania na środowisko oceniany ze względu na kryteria ograniczenia wielkości emisji, sposobu gospodarowania odpadami,
- innymi czynnikami, takich jak polityka w zakresie racjonalnego wykorzystania zasobów środowiska, czy też wytwarzanie produktów przyjaznych do środowiska.

Kolegium biorąc powyższe pod uwagę, wyjaśnia, że posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. pojęciem "racjonalnego" wariantu alternatywnego oznacza, że opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia. Nie ulega wątpliwości, że opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

środowisko w sytuacji, gdyby ten wariant miał być zrealizowany (por. wyrok NSA z dnia 22 lutego 2018 r., II OSK 1871/17, CBOSA). Warianty przedsięwzięcia nie mogą odbiegać od siebie w takim stopniu, który oznaczałby swoistą zmianę tożsamości tego przedsięwzięcia poprzez przekształcenie jego konstytutywnych, fundamentalnych parametrów i prowadziłyby w rezultacie do zaproponowania do realizacji kilku różnych przedsięwzięć tego samego rodzaju (por. wyrok NSA z dnia 29 stycznia 2015 r., II OSK 1605/13, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt II SA/Go 260/19, CBOSA).

W orzecznictwie podkreśla się, że warianty powinny odwoływać się do różnych kryteriów realizacji przedsięwzięcia takich jak: czynniki społeczne, ekonomiczne, środowiskowe, przestrzenne zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, ponieważ stanowią one jeden z instrumentów stosowania zasady prewencji uregulowanej w art. 6 ust. 1 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Nie może budzić wątpliwości fakt, że inwestor jest zobowiązany do przedłożenia takiego raportu, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., a nie tylko wariantu proponowanego przez inwestora (por. wyrok NSA z dnia 20 maja 2014 r. sygn. II OSK 2999/12, CBOSA).

Zdaniem Kolegium w raporcie nie przedstawiono żadnych konkretnych rozwiązań alternatywnych, rozwiązań związanych z projektem przedsięwzięcia, technologią, które byłyby przez inwestora faktycznie rozpatrywane - z porównaniem ich - wpływu na środowisko. Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem zasady kompleksowości ochrony środowiska określonej w art. 5 p.o.ś. W raporcie powinno znaleźć się wskazanie głównych przyczyn dokonanego wyboru wszystkich wariantów, z uwzględnieniem skutków dla środowiska. Każdy z wariantów - a nie tylko proponowany przez inwestora - powinien zawierać opis aspektów środowiska, które mogą być znacząco dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, obejmujący w szczególności populację, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. II OSK 1871/21, tego rodzaju uchybienie raportu jak brak opisu racjonalnego wariantu alternatywnego oraz brak wskazania argumentacji pozwalającej na uznanie danego wariantu za najkorzystniejszy dla środowiska każdorazowo będzie musiało być uznane za wadę pozbawiającą tego rodzaju dowód przydatności dla postępowania, natomiast w przypadku oparcia się przez organy na tego rodzaju wadliwym dowodzie za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Jeszcze raz wyjaśnić trzeba, że warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Przy czym "racjonalność" wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez inwestora. Bezspornie wariant racjonalny nie może mieć charakteru pozornego, tj. nie może się sprowadzać do zaproponowania realizacji przedsięwzięcia w tej samej lokalizacji przy niewielkich różnicach technologicznych (por. wyrok NSA z 21 lutego 2018 r. sygn. II OSK 1871/17, dostępny w Internecie). Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. "Alternatywność" wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń). Należy bowiem podkreślić, że na gruncie obowiązujących przepisów wybór wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy do organu. Aby to było możliwe konieczne jest szczegółowe opisanie w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, który może być tożsamy z wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego, tak aby organ mógł sam dokonać porównania, a nawet wyboru innego niż zaproponowany przez inwestora wariant realizacji przedsięwzięcia.

Powyższe wynika wprost z art. 81 ust. 1 u.o.o.ś., który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Trzeba mieć przy tym na względzie, że środowisko stanowi dobro publiczne, natomiast jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych. Dlatego inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., a nie tylko wariantu, którym inwestor jest zainteresowany (por. wyrok WSA w Poznaniu z 29 maja 2014 r., sygn. akt , dostępny w Internecie).

W przekonania Kolegium mając powyższe na względzie należało uchylić zaskarżoną decyzję i sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia Burmistrzowi Lubniewic bowiem organ pierwszej instancji ma obowiązek przeprowadzenia wyczerpującego postępowania wyjaśniającego i już na etapie pierwszoinstancyjnym powinno dojść

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

do ustalenia kluczowych dla sprawy okoliczności. Brak w tym zakresie nie może być sanowany w postępowaniu odwoławczym w trybie art. 136 k.p.a., właśnie z uwagi na zasadę dwuinstancyjności postępowania. Reasumując, każda ze stron powinna mieć możliwość uzyskania orzeczenia w dwóch instancjach, jednak okoliczności kluczowe dla rozstrzygnięcia powinny być ustalone już w postępowaniu przed organem pierwszej instancji, bowiem postępowanie odwoławcze jeśli chodzi o materiał dowodowy może być jedynie etapem uzupełniającym. Dodać trzeba, że powyższe nie może prowadzić do naruszenia podstawowych zasad postępowania administracyjnego, jakimi są niewątpliwie między innymi zasada prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.), czy zasady dwuinstancyjności (art. 15 k.p.a.), w szczególności gdy sporne i niewyjaśnione okoliczności są kwestiami istotnymi do rozstrzygnięcia sprawy. Takimi okolicznościami z uwagi na cel postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowań jest ochrona środowiska, a z tym związane jest ustalenie najbardziej racjonalnego wariantu do realizacji.

Zdaniem Kolegium, w niniejszej sprawie konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, a braki te nie mogły zostać uzupełnione na etapie postępowania odwoławczego z uwagi nie tylko na zakres niezbędnego postępowania dowodowego, ale również konieczność poszanowania wskazanej wyżej zasady dwuinstancyjności postępowania.

W dalszych rozważaniach odnieść należy się do kwestii odległości planowanej inwestycji od jeziora Lubiąż w celu dokonania oceny zagrożenia dla wód tego jeziora i zamieszkujących to jezioro gatunków ptaków.

Tut. Kolegium dokonało pomiarów ww. odległości przy użyciu narzędzi do pomiaru odległości na portalu <https://mapy.geoportal.gov.pl/> i ustaliło, że od północno zachodniego narożnika działki o nr ewid. 697 odległość do brzegu jeziora Lubiąż wynosi ok. 60 m, również dokonany pomiar od północno wschodniego narożnika działki o nr ewid. 697 do brzegu jeziora Lubiąż dał wynik ok 60 m. Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium stwierdza, że nie są wiarygodne dane przedstawione w raporcie środowiskowym, z których wynika m.in., że odległość od najbliższych zbiorników wodnych w kierunku północnym tj. jeziora Lubiąż wynosi 110m. Niemniej jednak Kolegium nie podziela zarzutów odwołania, z których wynika, że planowane przedsięwzięcie stanowi zagrożenie dla wód tego jeziora i zamieszkujących to jezioro gatunków ptaków. W pierwszej kolejności podać należy, iż kwestia braku negatywnego oddziaływania stacji paliw na wody podziemne i gleby została przesądzona przez WSA w Gorzowie Wlkp. w ww. wyroku, zatem w tym przypadku można mówić jedynie o potencjalnej możliwości wycieków paliw do gleby i przedostania się do wód, jednakże raport przewiduje szereg zabezpieczeń (m.in. utwardzony szczelnie teren przy dystrybutorach, dwupłaszczyznowy zbiornik z detekcją wycieku, obowiązek wyposażenia stacji w sorbenty o raz separatory substancji ropopochodnych). Dodatkowo Kolegium zauważa, że autor raportu środowiskowego przedstawił szczegółowo analizę eliminacji potencjalnego zanieczyszczenia oraz wskazał, że podczas prowadzenia wykopów fundamentów wykorzystywany będzie tylko sprawny sprzęt mechaniczny, np. koparko ładowarki bez uszkodzonych układów hydraulicznych lub paliwowych. Na terenie budowy nie będą magazynowane substancje potencjalnie niebezpieczne lub których sposób magazynowania stwarza ryzyko rozszczelnienia i wycieku, a ponadto na terenie budowy nie będą płukane cementowozы lub myte inne pojazdy transportowe.

Biorąc powyższe pod uwagę, w przekonaniu Kolegium, nie istnieje zatem ryzyko negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na wody jeziora Lubiąż i tym samym na zamieszkujące tam ptaki, skoro planowane zamierzenie inwestycyjne oddalone jest od jeziora Lubiąż o ok 60 m, przy czym zaakcentować również trzeba, że od tego jeziora działka o nr ewid. 697 oddzielona jest ponadto drogą asfaltową oraz kolejną działką o nr ewid. 303. Mając na uwadze powyższe rozważania, w ocenie Kolegium, podać również trzeba, że w analizowanym terenie brak jest cieków w okolicy planowanego przedsięwzięcia co uniemożliwi ewentualną migrację zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i wód podziemnych i tym samym nie dojdzie do zanieczyszczenia wód jeziora Lubiąż i w konsekwencji nie będzie miało wpływu na zamieszkujące to jezioro gatunki ptaków.

Dalszej kolejności Kolegium zobligowane zostało do odniesienia się do rozbieżności w zakresie wskazanej powierzchni zieleni jaka będzie zachowana na działce o nr ewid. 697 objętej inwestycją. W zaskarżonej decyzji Burmistrza Lubniewic na str. 5 wskazano, iż bilans zagospodarowania obejmuje (po realizacji inwestycji) m.in. powierzchnię zieleni: około 4980m², z kolei cała powierzchnia działki objęta zamiarem inwestycyjnym wynosi 2254m². W raporcie środowiskowym z października 2020r. na str. 5 rzeczywiście autor przedstawił bilans zagospodarowania po realizacji inwestycji w postaci powierzchni zieleni na około 4980m² tym samym rację mają odwołujący twierdząc, że powyższe jest niemożliwe do osiągnięcia. Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium jest zatem zdania, że raport nie jest spójny, zawiera błędy i wymaga uzupełnienia w toku prowadzonego ponownie postępowania przez organ pierwszej instancji. Na marginesie należy zauważyć, iż znajdujący się aktach sprawy raport środowiskowy z sierpnia 2019r. zawiera z kolei informację, iż powierzchnia zieleni po realizacji inwestycji będzie wynosić około 1218,4m² – str. 5 raportu środowiskowego z sierpnia 2019r., niemniej powyższe może jedynie sugerować, iż raport z października 2020r. zawiera omyłkę pisarską we wskazanym zakresie, natomiast pozostaje to bez znaczenia w niniejszych rozważaniach.

W dalszej części rozważań tut. Kolegium zauważa, że na str. 7 raportu środowiskowego podano m.in., że szacuje się, iż powstaną w związku z uruchomieniem sprzedaży paliw i obsługi podróży emisje związane z

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

---

ruchem pojazdów ciężkich w ilości średnio 4 sztuk na godzinę w ciągu dnia oraz ruchu pojazdów lekkich w ilości 20 sztuk na godzinę. Powyższe założenia zostały przyjęte do określenia źródeł emisji.

Następnie na str. 9 raportu środowiskowego podano, że inwestor założył maksymalny ruch pojazdów w ciągu jednej godziny na 1 pojazd ciężki i 50 pojazdów osobowych.

Na stronie 14 raportu środowiskowego przyjęto z kolei natężenie ruchów pojazdów ciężarowych na 8 sztuk w ciągu 8 godzin pory dnia i pojazdów osobowych w ilości 160 sztuk w ciągu 8 godzin pory dnia. W przeliczeniu na jedną godzinę daje to 1 pojazd ciężarowy oraz 20 pojazdów osobowych.

Mając na uwadze wskazane wyżej rozbieżności w natężeniu ruchu pojazdów na planowanej stacji paliw przyjęte w raporcie środowiskowym, które stanowią podstawę do wyliczeń wielkości zanieczyszczeń generowanych przez pojazdy poruszające się po terenie obiektu, a także wielkości emisji dźwięku do środowiska, należy stwierdzić, iż rację mają odwołujący wskazując, że powyższe nieścisłości prowadzą do zniekształcenia możliwości oceny i obliczeń dokonanych w raporcie środowiskowym, co z kolei prowadzi do wniosku, że raport w tym zakresie nie jest spójny ani logiczny i winien zostać uzupełniony w toku postępowania prowadzonego ponownie przez organ I instancji.

Jeżeli chodzi o kwestie związane z analizą możliwych konfliktów społecznych przedstawioną w raporcie środowiskowym z października 2020r. Kolegium wyjaśnia, że w raporcie wskazano, że m.in. „Konfliktem o charakterze społecznym może być jedynie taki konflikt, którego aktywną stroną jest określona grupa społeczna, broniąca swojego grupowego interesu. Tym samym więc konfliktem społecznym nie może być konflikt interesów jednostkowych poszczególnych osób. Dokonując analizy dotychczasowego rozwoju sytuacji, należy wskazać na następujące okoliczności: a) wszystkie, uczestniczące formalnie w dotychczasowych procedurach inwestycyjnych, strony i organy działają w granicach prawa i zgodnie z prawem; b) realizacja przedsięwzięcia leży w interesie miasta i gminy z uwagi na prowadzoną działalność oraz ilość zatrudnianych osób. Mając na uwadze wszystkie opisane wyżej okoliczności, stwierdzamy, że planowane przedsięwzięcie nie powinno kreować konfliktów społecznych. W wielu aspektach skutki tego zadania należy uznać za społecznie użyteczne.”

Zawartą w raporcie analizę możliwych konfliktów społecznych uznać należy za wystarczającą zważywszy, że w toku postępowania w niniejszej sprawie nie został ujawniony konflikt społeczny przejawiający się chociażby protestem okolicznych mieszkańców.

Pojęcie konfliktu społecznego definiowane jest w internetowej encyklopedii PWN jako: „typ stosunku społecznego występujący wówczas, gdy jednostki lub grupy społeczne (np. klasy, warstwy) rywalizują o różnego rodzaju dobra. Konflikt społeczny wiąże się zwykle z odmiennością lub sprzecznością interesów jednostkowych lub grupowych, która wynika z ograniczonego dostępu do dóbr, co stwarza podstawę konfliktu. Istotą konfliktu społecznego jest nie tylko dążenie do uzyskania dostępu do danego dobra, lecz także do neutralizacji, osłabienia lub wyeliminowania rywali. Konflikty mogą zachodzić pomiędzy różnymi podmiotami (rolami społecznymi, jednostkami, grupami, organizacjami), ich tłem może być rywalizacja o dostęp do dóbr o różnym charakterze: ekonomicznym, politycznym (np. władza), kulturowym, społecznym (np. prestiż). Założenie, że konflikt manifestuje się w konkretnych zachowaniach, działaniach (interakcjach), charakteryzuje podejście behawioralne. W socjologii zwracano zwykle najwięcej uwagi na konflikty między klasami, pracodawcami i pracownikami, rządzącymi i rządzonymi, między grupami etnicznymi, a także na konflikty religijne. Konflikty przybierają różne, bardziej lub mniej gwałtowne formy (np. strajki, rozruchy, rewolucje, wojny) i różne są drogi ich rozwiązywania; przebiegają też na różnych płaszczyznach: ekonomicznej, politycznej, kulturalnej itd. Zdaniem niektórych teoretyków (konfliktu teorie) konflikt gra w życiu społecznym ogromną rolę, jest czynnikiem zarówno zmian społecznych, jak i wewnętrznej jedności grup, które są weń zaangażowane”.

Biorąc powyższe pod uwagę, tut. Kolegium jest zdania, że raport zawiera wystarczającą analizę możliwych konfliktów społecznych. Za konflikt społeczny tut. Kolegium nie uznaje niezadowolonych odwołujących, którzy sprzeciwiają się realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w sąsiedztwie swojej nieruchomości. W przekonaniu Kolegium nie można mówić o konieczności analizy w raporcie o oddziaływaniu środowiska możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem skoro konfliktu takiego nie stwierdzono. Z akt sprawy wynika, że „konflikt społeczny” ogranicza się jedynie do braku akceptacji zamierzenia budowy stacji paliw w sąsiedztwie nieruchomości należącej do Agnieszki Boruta i Krzysztofa Boruta.

Kolegium podaje również za WSA w Gorzowie Wlkp., że autorzy raportu analizując wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko w kontekście tego czy znacząco negatywnie oddziałuje na środowisko nie przeprowadzili analizy w odniesieniu do wszystkich ptaków chronionych, których siedliska stwierdzono na terenie planowanej inwestycji. Mianowicie na str. 9 inwentaryzacji przyrodniczej, stanowiącej załącznik do raportu, wskazali bowiem występowanie sroki, pierwiosnka, cierniówki (tab. 2), natomiast w dalszych rozważaniach dotyczących wpływu planowanej inwestycji (pkt 6) na gatunki i obszary chronione, wymienili srokę, cierniówkę i piecuszka. Podkreślić należy, iż piecuszek (*Phylloscopus trochilus*) jest to inny gatunek ptaka niż pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*) /por. G. Amann, Flora i fauna lasów. Ptaki, Warszawa 2002, s. 141-142/.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Powyższe powoduje, że niemożliwym jest przesądzenie czy zakres oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko wyklucza wydanie pozytywnej decyzji środowiskowej, zatem stwierdzić również trzeba, że doszło do naruszenia § 6 ust. 1 pkt 7, 8, 9, 12, ust. 2 i 3 w związku z załącznikiem nr 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt poprzez ich pominięcie w rozważaniach w toku postępowania.

Przechodząc do dalszych wyjaśnień Kolegium wskazuje, że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach obszaru chronionego krajobrazu „9-Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie” - ustanowionego Rozporządzeniem Nr 3 Wojewody Lubuskiego z dnia 17 lutego 2005r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Województwa Lubuskiego Nr 9, poz. 172 z 2005 r. ze zmianami) w którym zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Z kolei znajdująca również zastawanie w niniejszej sprawie uchwała Nr VI/99/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie "Pojezierze Lubniewicko - Sulęcińskie" (Dz. Urz. Woj. Lub. 2019, 1516), w § 3 ust. 1 pkt 2 stanowi, iż na terenie Obszaru zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Niemniej zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020r., poz. 55 ze zm.) wyżej wymieniony zakaz, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Tak jest w niniejszej sprawie. Jak wynika bowiem z przedłożonego raportu środowiskowego realizacja planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na obszar chronionego krajobrazu o nazwie "Pojezierze Lubniewicko-Sulęcińskie", ponieważ nie naruszy zakazów obowiązujących w jego granicach ani nie wpłynie negatywnie na ochronę przyrody.

Podsumowując powyższe rozważania Kolegium jest zdania, że na obecnym etapie wystarczające było pouczenie w zaskarżonej decyzji o konieczności uzyskania stosownych zezwoleń z zakresu ochrony gatunkowej oraz określenie w decyzji stosownych działań niezbędnych w celu zminimalizowania oddziaływania inwestycji na środowisko na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 u.o.o.ś. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z powyższym przypadkiem. Należy stwierdzić, że przedstawiony w raporcie charakter i skala oddziaływania, zastosowane rozwiązania i technologie doprowadziły do wniosku, że planowane przedsięwzięcie nie będzie miało znaczącego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód. Nie stwierdzono ponadto negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, a określonych dla tych wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. W opinii Kolegium z uwagi na to, że przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Lubiewka RW600025189629, dla której ocena osiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożona przeanalizowano wpływ planowanej inwestycji na jednolite części wód.

W tym miejscu odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniu Kolegium wyjaśnia, iż z raportu wynika, że zaplecze budowy zostanie zorganizowane na terenie utwardzonym. Ponadto plac budowy zostanie wyposażony w sorbenty, w tym sypkie sorbenty hydrofobowe, hydrofobowe maty sorpcyjne, poduszki i rękawy sorpcyjne, biopreparaty. Ewentualne zanieczyszczenie substancjami chemicznymi może zaistnieć np. podczas wycieku oleju silnikowego lub podczas wycieku paliwa silnikowego z pojazdów transportowych lub budowlanych. Na etapie prac adaptacyjnych i konstrukcyjnych przewidziano eliminację potencjalnego zanieczyszczenia poprzez metody fizyczne, termiczne, chemiczne i biologiczne. Z raportu środowiskowego wynika ponadto, że materiał zanieczyszczony sorbent lub zawiesina olejowa odseparowana z separatora będą odbierane przez przedsiębiorcę specjalizującego się w gospodarowaniu odpadami niebezpiecznymi.

Z kolei podczas prac budowlanych przewiduje się zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego poprzez wykorzystanie tylko sprawnego sprzętu mechanicznego, brak magazynowania na terenie budowy substancji potencjalnie niebezpiecznych lub któregoś sposobu magazynowania stwarza ryzyko rozszczelnienia i wycieku, a także płukanie cementowozów i mycie innych pojazdów transportowych w bazach macierzystych.

Na etapie eksploatacji stacji paliw przewidziano z kolei zastosowanie zbiornika na paliwa płynne z detekcją wycieku oraz w wykonaniu dwupłaszczyznowym, utwardzenie miejsc dystrybucji paliwa w sposób szczelny oraz wyposażenie w sorbenty, zastosowanie separatora substancji ropopochodnych oraz podczyszczanie wód opadowych.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

Należy także zaznaczyć, że brak cieków w okolicy planowanej inwestycji uniemożliwi ewentualną migrację zanieczyszczeń z placu budowy do wód powierzchniowych.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie także w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie GW600040, która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym oraz chemicznym, ponadto jest ona monitorowana. Z kolei ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych nie jest zagrożona.

Podsumowując podać trzeba, że skoro funkcjonowanie inwestycji nie będzie powodowało dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych i powierzchniowych, to nie przyczyni się ono do zmian obecnego jednolitych części wód i nie będzie stanowiło zagrożenia nieosiągnięcia określonych dla tych wód celów środowiskowych. W ocenie Kolegium przewidziane w raporcie środowiskowych rozwiązania gwarantują ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem.

Przeprowadzona ocena nie wskazuje ponadto, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych wymienionych w art. 81 ust. 3 u.o.o.s. Należy też stwierdzić, że nie zachodzi niezgodność lokalizacji inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach spełnia również wymogi art. 82 ust. 1 ustawy środowiskowej.

Wbrew zarzutom odwołania nie został naruszony art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b) u.o.o.s. ponieważ organ I instancji określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich – pkt II zaskarżonej decyzji. Wobec jednak konieczności uchylecia zaskarżonej decyzji i konieczności ponownego przeprowadzenia postępowania przez organ I instancji ze wskazanych w niniejszej decyzji powodów, koniecznej jest podanie, że istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, winny zostać ponownie określone.

Zarzut naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a) u.o.o.s. jest nietrafiony. Burmistrz Lubniewic w zaskarżonej decyzji określił bowiem w sposób wystarczający rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia. Jak wynika ponadto z charakterystyki przedsięwzięcia stanowiącej załącznik do decyzji planowana stacja paliw wyposażona będzie w dystrybutor gazu ciekłego oraz maksymalnie dwa dystrybutory paliwa ciekłego z węzłami dwustronnymi.

Kolegium dalej zaznacza, że w zaskarżonej decyzji określono również wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.s.

Ponadto w zaskarżonej decyzji nałożono na inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego na zabudowę mieszkalną zlokalizowaną na działce 698/2 w Lubniewicach.

Dalej podać trzeba, że w niniejszej sprawie nie jest wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę, postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Kolegium zaznacza także, że charakterystyka przedsięwzięcia, zgodnie z art. 85 ust. 3 tej ustawy, stanowi załącznik do decyzji.

Podsumowując powyższe rozważania należy natomiast stwierdzić, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem, art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i 107 § 1 i 3 k.p.a. oraz art. 62 ust. 1, art. 66, art. 80 ust. 1 pkt 2 i art. 85 ust. 1 i 2 u.o.o.s. W rozpoznawanej sprawie doszło zatem do niewyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy co oznacza, że została spełniona przesłanka wskazana w art. 138 § 2 k.p.a., według której konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Istota i zakres uchybień procesowych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie uzasadniały przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego na podstawie art. 136 k.p.a.

Kolegium jest zdania, że treść decyzji organu pierwszej instancji nie wskazuje, aby organ ten wszechstronnie rozpoznał sprawę i zgromadził materiał dowodowy uzasadniający wydanie rozstrzygnięcia, a przynajmniej by zgromadził taki materiał dowodowy, który mógłby być na etapie odwoławczym uzupełniony a nie gromadzony na nowo co do okoliczności istotnych w sprawie. Zdaniem Kolegium w niniejszej sprawie wobec niedostateczności postępowania przed organem pierwszej instancji w następującym zakresie: brak dokonania przez organ pierwszej instancji wszechstronnej oceny przedłożonego raportu oddziaływania inwestycji na środowisko należało uchylić zaskarżoną decyzję i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Burmistrzowi Lubniewic.

Nie sposób w związku z tym przyjąć, aby bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania (art. 15 k.p.a.) wyczerpującej oceny okoliczności wskazanych w odwołaniu dokonał w pierwszej kolejności organ odwoławczy. W okolicznościach sprawy zastosowanie art. 136 k.p.a. na etapie odwoławczym - prowadzące do uzupełnienia raportu o przedstawienie wariantów (art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.s.), a nadto dokonanie przez Kolegium oceny tego raportu stanowiłoby w istocie rozpoznanie sprawy w tym zakresie, istotnym dla rozstrzygnięcia, po raz

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

pierwszy w postępowaniu odwoławczym. Zakres tego badania i oceny byłyby po raz pierwszy przedsięwzięte w postępowaniu odwoławczym. W przekonaniu Kolegium wobec tego, w sposób ewidentny doszłoby do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania. W zaistniałym stanie faktycznym braki postępowania pierwszoinstancyjnego nie mogły więc zostać uzupełnione w trybie art. 136 k.p.a.

Dodać trzeba, że wskazane w niniejszej decyzji wady postępowania przed organem pierwszej instancji uzasadniały zastosowanie art. 138 § 2 k.p.a., bowiem "konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie". Przy czym wskazać należy, że zasada szybkości postępowania (związana z dopuszczalnością uzupełnienia postępowania wyjaśniającego w drugiej instancji - art. 136 k.p.a.) nie może mieć pierwszeństwa przed zasadą prawdy obiektywnej, zwłaszcza gdy w postępowaniu występują strony o rozbieżnych interesach. Dopóki bowiem sprawa nie zostanie dostatecznie wyjaśniona, nie będzie możliwe wydanie decyzji odpowiadającej przepisom prawa. O tym, co jest niezbędne do stwierdzenia, że sprawa jest "dostatecznie wyjaśniona" decydują przepisy prawa materialnego. Inaczej rzecz ujmując, zakres postępowania wyjaśniającego determinują przepisy prawa materialnego stanowiące podstawę rozstrzygnięcia.

Wyjaśnić ponownie należy, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.s., raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie IIOSK 1871/17, warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania na środowisko. Powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu oddziaływania inwestycji na środowisko. Ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających chronić środowisko w jak najpełniejszym wymiarze, zgodnie z zasadą prewencji, czy umożliwieniem wyboru odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych, wynikających z opisu wariantów, pozwalających rozpoznać i nie dopuścić do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Wariantowanie jest po to, aby ocena przedsięwzięcia umożliwiła wybór opcji przedsięwzięcia najlepiej realizującej zasadę prewencji. Oceny wypełnienia warunku wariantowania, czyli oceny jednego z głównych, podstawowych elementów raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ma dokonać organ wydający decyzję środowiskową a nie inny podmiot uczestniczący w jakiegokolwiek roli w procedurze oceny środowiskowej. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest głównym dowodem w sprawie. Stąd też i opis przedstawionych w nim wariantów musi być przedmiotem wnikliwej oceny organu, zgodnie z art. 80 k.p.a. Oznacza to, że organ -w szczególności organ pierwszej instancji - ma ocenić, czy przedstawiono w raporcie racjonalne warianty alternatywne oraz który przedstawiony przez inwestora wariant powinien być realizowany.

Zdaniem Kolegium należy w tym miejscu przywołać fragment uzasadnienia wyroku WSA w Białymstoku z dnia 12.11.2021r., w którym wskazano, co następuje: „Mając na uwadze obawy skarżących i społeczności lokalnej przed powstaniem inwestycji należy zaakcentować raz jeszcze, że przedstawienie wariantów inwestycji podlega wszechstronnej ocenie organu (w pierwszej kolejności organu pierwszej instancji) w każdym aspekcie oddziaływania inwestycji na środowisko, a wybór jednego z wariantów wymaga wyczerpującego uargumentowania (por. np. II SA/Bk 583/19). Tej oceny, jako kluczowej, nie można przerzucać na organ odwoławczy, bowiem nastąpiłoby to z naruszeniem zasady dwuinstancyjności postępowania, a w konsekwencji z naruszeniem regulacji art. 138 § 2 k.p.a.” (Wyrok WSA w Białymstoku z 12.11.2021 r., II SA/Bk 738/21, LEX nr 3274309.)

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy organ I instancji powinien wyjaśnić wszystkie niejasności, o których mowa w uzasadnieniu niniejszej decyzji i w sposób nie budzący żadnych wątpliwości ponownie rozpatrując sprawę w sposób właściwy i kompletny uzasadnić swoją decyzję. Ustalenia organu I instancji powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji spełniającej wymogi z art. 107 § 3 k.p.a.

Mając na uwadze powyższe, tut. Kolegium rozstrzygnęło jak na wstępie.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie na niezgodność decyzji z prawem przysługuje prawo złożenia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Gorzowie Wlkp., w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia do pośrednictwem tut. Kolegium. Termin ten uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do sądu administracyjnego.

Rozpoznając sprzeciw od decyzji, sąd ocenia jedynie istnienie przesłanek do wydania decyzji, o której mowa w art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Od wniesionego na niniejszą decyzję sprzeciwu strona, stosownie do treści § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM
ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp.
telefon: 95 735-81-00, faks: 95 735-81-11

postępowaniu przed sądami administracyjnym (Dz.U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.), powinna uiścić wpis w wysokości 100 złotych w kasie lub na rachunek WSA w Gorzowie Wlkp.

Strona może ubiegać się o przyznanie jej prawa pomocy na zasadach określonych w art. 243 i nast. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017.1369 ze zm.). Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu.

Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, a w sprawach z zakresu obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej także doradcy podatkowego.

Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

A. Mielcarek

M. Szymankiewicz

P. Pluciński

Otrzymują (wraz z klauzulą informacyjną):

1. Aleksandra Tomiak – pełnomocnik Leszka Gadomskiego
2. Powiat Sulęciński,
3. Zarząd Dróg Wojewódzkich,
4. r. pr. Rafał Ocieczka, – pełnomocnik Agnieszki Boruta, Krzysztofa Boruta
5. Tomasz Boruta,
6. Burmistrz Lubniewic,
7. a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp.,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sulęcinie,
3. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polski w Gorzowie Wlkp.

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), dalej „RODO”, informuje, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp., ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp., e-mail: biuro@sko-gorzow.com.pl;

- Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych: Inspektor Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Gorzowie Wlkp., ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp., e-mail: iod@kom-pro.pl;

- Pani/Pana dane osobowe są przetwarzane w celu realizacji zadań przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp., na podstawie:

- art. 6 ust. 1 lit. c, e RODO;

- art. 9 ust. 1 lit. g RODO;

- art. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych;

- Podanie Pani/Pana danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne;

- Pani/Pana dane będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT);

- Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w czasie określonym przepisami, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora;

- Przysługuje Pani/Panu prawo do dostępu do danych osobowych;

- Przysługuje Pani/Panu prawo do sprostowania danych osobowych;

- Przysługuje Pani/Panu prawo do żądania ograniczenia ich przetwarzania;

- Przysługuje Pani/Panu prawo do skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;

- Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu.